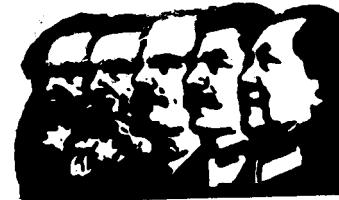

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έδνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του δα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
N. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΓΕΝΑΡΗ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 273 ΔΡΧ. 150

ΑΠΟΜΟΝΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΛΑΟ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Όλα δείχνουν ότι ο σοσιαλφασισμός χάνει και το δεύτερο απεργιακό του γύρο. Η μόνη του ελπίδα είναι να προκαλέσει αιματηρή σύγκρουση με την αστυνομία και να δώσει τη λαβή στο μαύρο μέτωπο μέσα στο ΠΑΣΟΚ μαζί με όλη την πολιτική πλειοψηφία της αστικής τάξης να εξεγερθεί και να απαιτήσει υποταγή της φιλοευρωπαϊκής τάσης Σημίτη. Στους ναυτεργάτες το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και η εβερτική ΝΔ απότυχαν να σύρουν την ηγεσία της ΠΝΟ σε μια σαμποταριστική και δίχως κανένα ουσιαστικό λόγο συνέχιση της απεργίας μετά την ικανοποίηση του φορολογικού, του συνταξιοδοτικού και της οργανικής σύνθεσης στην ακτοπλοΐα. Μετά την αποτυχία του αυτή το ψευτοΚΚΕ ξέσπασε πάνω στην ΠΝΟ, αλλά αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να ξεσκεπαστεί σε ένα βαθμό ο βρώμικος και προβοκατόρικος ρόλος του στη βάση των ναυτεργατών.

Στους καθηγητές το σοσιαλφασιστικό μέτωπο (ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ) και οι κολαούζοι του, το ΝΑΡ και οι Διαρρήχτες, αντιμετωπίζουν πρόβλημα συνδικαλιστικού κύρους, αφού παρέσυρε τους καθηγητές στη διασπαστική, ελιτίστικη σε σχέση με τους υπόλοιπους εργαζόμενους και αντιευρωπαϊκή απεργία, μια απεργία που έκαψε τους καθηγητές για να φτιάξει “ατμόσφαιρα” για το δεύτερο γύρο των μπλόκων.

Όμως ο δεύτερος γύρος των τρακτέρ φαίνεται πως είναι μια ακόμα πιο αδύναμη επιχείρηση για το ρώσικο πραχτορείο. Η συμμορία Πατάκη-Μπούτα είναι πολύ απομονωμένη μέσα στους αγρότες, πράγμα που φανερώνεται στην ασύλληπτα χαμηλή συμμετοχή στις εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν. Η πολιτική χρεωκόπια του σοσιαλφασισμού στην περιοχή της Θεσσαλίας θα ολοκληρωθεί μέσα στην επόμενη εβδομάδα.

ρωθεί αν αυτός αποτύχει να έχει έστω μια “ηρωική έξοδο τιμής”
Βέβαια ολόκληρος ο εξαρχειώτικος “επαναστατικός” οπ-

κής αγροτιάς θα έχει βρεθεί σε δύσκολη θέση ιδεολογικά, όταν

σφέρει με ευλάβεια λουλούδια στην αστυνομία. Αυτή η χειρονομία αποκαλύπτει όσο χίλιες θεωρίες τους βαθείς πολιτικούς δεσμούς του κνίτικου κινήματος με το βαθύ μηχανισμό του αστικού κράτους. Αυτό δε σημαίνει ότι η αστυνομία δε θα χτύπαγε ποτέ τους κνίτες αν αυτοί είχαν τη δύναμη να φτιάξουν μπλόκα, αλλά δείχνει τη γενική τάση του σοσιαλφασισμού να έρθει στην εξουσία σε ενότητα και όχι σε σύγκρουση με τους βαθείς μηχανισμούς του κράτους, τους οποίους ονομάζει “παιδιά του λαού”.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι αυτή τη μορφή σχέσης με την αστυνομία έχουν και οι ρωσόδουλοι σοιαλφασίστες της Σερβίας,

συνέχεια στη σελ. 10

Η ΟΑΚΚΕ καταγγέλλει τη βάναυση επίθεση ομάδας τραμπούκων της “Χρυσής Αυγής”, που γύρω στις 12 τα μεσάνυχτα κραυγάζοντας “Εξω απ’ την Ελλάδα οι Σκοπιανοί” επιτέθηκαν με ρόπαλα κατά δύο μελών της, του Πιέρρου Γουρνά και του Γιάννη Ιωαννίδη, οι οποίοι κολλούσαν στον Πειραιά αφίσα καταγγελίας των σοσιαλφασιστικών μπλόκων. Οι σύντροφοί μας διακομίστηκαν στο Γενικό Κρατικό της Νίκαιας.

μέσα από μια σκόπιμη σύγκρουση με την αστυνομία.

πορτονισμός που υποστηρίζει το “κίνημα” της πλούσιας θεσσαλί-

ο αρχηγός του “κινήματος” αυτού, ο τραμπούκος Μπούτας, προ-

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ S-300 ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Ο ελληνικός σοβινισμός περιμένει ότι η συμφωνία με τους Ρώσους για την εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο θα σήμανε το πέρασμα της ρώσικης διπλωματίας ανοιχτά με το μέρος του. Έτσι, έχει αρχίσει να απογοητεύεται, όπως δείχνουν τοποθετήσεις ανώνυμων κύκλων της κυπριακής κυβέρνησης απέναντι στη Ρωσία. Όπως γράφει η Ελευθεροτυπία της 29 του Γενάρη, σύμφωνα μ' αυτούς τους κύκλους «κάποιες ρώσικες θέσεις είναι χειρότερες και από αυτές των αγγλοαμερικάνων».

Οι έλληνες σοβινιστές στην Κύπρο δεν έχουν πάρει κανένα μάθημα από τη ρώσικη διπλωματία στο μισό αιώνα κυπριακής κρίσης. Αυτή η διπλωματία ήταν πάντα μια ζεστό και μια κρύο για την Κύπρο, και έτσι θα μείνει ως το τέλος, δηλαδή ως την καταστρο-

φή αυτού του δυστυχισμένου νησιού και της άρρωστης και δίχως ίχνος αξιοπρέπειας αστικής του τάξης.

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της N. Ανατολής και στο κεντρικό μας άρθρο με τίτλο “Οχι στη ρώσικη προστασία” ότι η Ρωσία εγκαθιστά τώρα τους S-300 επειδή, ανάμεσα στα άλλα, διαθέτει στην Τουρκία μια φιλική της κυβέρνηση, όπως αυτή του ισλαμοφασίστα Ερμπακάν.

Η ΡΩΣΙΑ ΔΕ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΑ ΧΑΛΑΣΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η Ρωσία δε θέλει να τα χαλάσει ολότελα με την Τουρκία, ούτε με τις ΗΠΑ, ούτε με την Ευρώπη κάνοντας αυτή την κίνηση. Η Ρωσία θα τα χαλάσει με την Τουρκία αν δεν μπορέσει αλλιώς να περάσει από τά Στενά σε περίοδο πολέμου. Δε θέλει μια Τουρ-

κία εχθρική, αλλά τη βολεύει μια Τουρκία ουδέτερη. Γι' αυτό θέλει οι S-300 να τοποθετηθούν δίχως ελληνοτουρκικό πόλεμο, κάτι που θα υποχρέωνε τη Ρωσία από τώρα να πάρει θέση αποκλειστικά υπέρ της Ελλάδας και ενάντια σε Τουρκία και Δύση. Η Ρωσία παίζει στρατηγικά με τον “ορθόδοξο” ελληνικό σοβινισμό στην Ελλάδα και την Κύπρο, αλλά δε θέλει να βρεθεί οπωσδήποτε αντιμέτωπη με την Τουρκία. Αυτό φαίνεται από το ότι η Ρωσία έδωσε πριν λίγους μήνες όπλα στην Τουρκία, όχι τόσο τρομερά όσο οι S-300, αλλά καλά σύγχρονα όπλα.

Φαίνεται ακόμα αυτό από το ότι δεν εμφανίζει την εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο σαν πολιτικοστρατιωτική βοήθεια στην Κύπρο, αλλά σαν μια απλή εμπορική πράξη πούλησης όπλων, και αφήνει να εννοηθεί ότι δε θα αρ-

νιόταν και στην Τουρκία τους S-300.

Αυτή η στρατηγική έχει την εξής πραχτική απαίτηση: την ώρα που η Ρωσία θα μπαίνει στην Κύπρο και στην Ελλάδα, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις θα πρέπει να είναι όσο το δυνατό καλύτερες παρά τη διείσδυση αυτή. Την ώρα δηλαδή της ρώσικης διείσδυσης και της εγκατάστασης των S-300, οι έλληνες σοβινιστές που θα ξεθαρρεύουν και θα κάνουν άσχημες χειρονομίες στην Τουρκία θα πρέπει να δέχονται μπουγέλα με κρύο νερό.

Τέτοια δέχτηκε πριν λίγες μέρες ο Τσοχατζόπουλος και πρόσφατα ο Αροένης. Αυτή τη δουλειά βέβαια δεν την αναλαβαίνει η ίδια η Ρωσία, αλλά πιο πολύ οι υπηρέτες της, δηλαδή κόμματα

συνέχεια στη σελ. 10

Οι άνεργοι της Ζώνης δε δα παίζουν το παιχνίδι του γευτοΚΚΕ

Όπως είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής, το κόμμα του Περισσού θα προσπαθήσει μέσα από το Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά που ελέγχει να βγάλει τους εργάτες της Ζώνης στο πλευρό των “αγροτικών εξεγέρσεων” στα πλαίσια του μαύρου αντιερωπαϊκού μετώπου. Έτσι, μετά από ενάμιση περίπου χρόνο, το γευτοΚΚΕ θυμήθηκε την ανεργία στον κλάδο και αποφάσισε κινητοποιήσεις μαζί με τον άνθρωπο του Πατσιλινάκο, δήμαρχο Περάματος.

Σ' αυτά τα πλαίσια, σωματεία της Ζώνης και δήμαρχος οργάνωσαν πορεία και συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Ναυτιλίας στον Πειραιά την Τετάρτη 29 του μήνα. Η συγκέντρωση αυτή ήταν μια αποτυχία για το γευτοΚΚΕ.

Ελάχιστοι εργάτες από τη Ζώνη, μαζί με τους κατ' ανάγκη συγκεντρωμένους εργαζόμενους από το Δήμο Περάματος, δεν μπόρεσαν να δημιουργήσουν το πολιτικό ζήτημα που ήθελε το γευτοΚΚΕ.

Οι εργάτες της Ζώνης έχουν καταλάβει πλέον τη δημαρχία του σοσιαλφασισμού και απομονώνουν το γευτοΚΚΕ.

Η ανεργία σήμερα είναι ο μεγαλύτερος βραχνάς για τη Ζώνη. Η πλειοψηφία των εργατών παραμένει για μήνες χωρίς μεροκάματο. Εκατοντάδες άνεργοι γυρίζουν κάθε πρωί απελπισμένοι στο Πέραμα χωρίς διέξοδο έστω και για κάποια προσωρινή ανακούφιση.

Όλοι όμως ξέρουν πως υπάρχει μια κλίκα μέσα στο λιμάνι που ποτέ δε μένει άνεργη. Και αυτή είναι η κλίκα του γευτοΚΚΕ που ελέγχει το Συνδικάτο Μετάλλου και μια σειρά από εργολάβους, που πάντα θα δείξουν την προτίμησή τους για το δικαίωμα στη δουλειά

στα μέλη της κλίκας.

Με ποιο ηθικό δικαίωμα μιλάει για ανεργία το γευτοΚΚΕ όταν είναι υπεύθυνο για το απαράδεκτο καθεστώς των υπερωριών σ' αυτή την περίοδο της ανεργίας; Όταν δεκάδες φορές έχει αρνηθεί και έχει εμποδίσει με κάθε τρόπο να υλοποιηθεί η πρόταση των συντρόφων του ΕΡΓΑΣ για απαγόρευση των υπερωριών και υποχρεωτική εφαρμογή της βάρδιας; Όταν, τέλος, έχει αρνηθεί να εφαρμόσει τη συμβατική υποχρέωση για διακίνηση των ανέργων σε ποσοστό 30% από τη σειρά του Συνδικάτου και έχει μετατρέψει αυτή τη συμφωνία σε μέθοδο εκβιασμού των εργοδοτών για την προώθηση δικών του ανθρώπων στη δουλειά;

Αυτά είναι πράγματα γνωστά στο λιμάνι που τα ζουν οι εργάτες καθημερινά στο πετσί τους. Γι' αυτό δεν μπορεί να περάσει η σοσιαλφασιστική δημαρχία, γι' αυτό δεν μπορεί κανείς να πιστέψει πως ξαφνικά έπιασε το γευτοΚΚΕ ο πόνος για τους ανέργους.

Όμως αυτή είναι η μία πλευρά της διαφθοράς του σοσιαλφασισμού, και μάλιστα η δευτερεύουσα.

Η άλλη, η κύρια, είναι ότι το γευτοΚΚΕ και ο αντιερωπαϊκός μεσαίωνας είναι ο ίδιος ο βασικός παράγοντας ανεργίας στο λιμάνι.

Το γευτοΚΚΕ μέσα από τα Συνδικάτα της Ζώνης και τις φιλικές του δυνάμεις στο κράτος και στην κυβέρνηση για χρόνια ολόκληρα προσπάθησε να βγάλει τη Ζώνη του Περάματος έξω από τη διεθνή αγορά της επισκευής, χτυπώντας την αξιοποίηση τους στο διεθνές εφοπλιστικό κεφάλαιο.

Η μέθοδος γι' αυτό ήταν η ανωμαλία στη λειτουργία της μέσα από ένα καθεστώς συνεχών χωρίς

διέξοδο κινητοποιήσεων μέσα και έξω από τη Ζώνη.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση άφησε ολόκληρη την προηγούμενη χρονιά τον κλάδο χωρίς συλλογική σύμβαση και το ίδιο προσανατολίζεται να κάνει και εφέτος, παράλληλα με τη συνέχιση των “κινητοποιήσεων”...ενάντια στην ανεργία!

Οι σύντροφοι του ΕΡΓΑΣ έχουν χτυπήσει τη γραμμή αυτή του γευτοΚΚΕ και η δράση τους είναι ένας βασικός παράγοντας για την απομόνωση του σοσιαλφασισμού.

Στο προηγούμενο διοικητικό συμβούλιο του Συνδικάτου αποκάλυψαν τον πραγματικό χαρακτήρα των κινητοποιήσεων του γευτοΚΚΕ και πρότειναν για μια ακόμα φορά ξεκάθαρα αιτήματα για την ανακούφιση των ανέργων. Το γευτοΚΚΕ αντέδρασε με βρισιές στις προτάσεις των συντρόφων, με αποτέλεσμα τα μέλη του ΕΡΓΑΣ να αποχωρήσουν από τη συνεδρίαση του Δ.Σ. καταγγέλλοντας αυτή τη στάση.

Την προηγούμενη Τρίτη ήταν η Γενική Συνέλευση του κλάδου για να παρθούν οι αποφάσεις για τις “κινητοποιήσεις”. Όμως ο κλάδος δεν ήρθε σ' αυτή τη Συνέλευση, με αποτέλεσμα να αναβληθεί για την επόμενη Τρίτη 4 του Φεβραρίου.

Μ' αυτόν έστω τον παθητικό τρόπο οι εργάτες της Ζώνης έδειξαν την αντίθεσή τους στα σχέδια του γευτοΚΚΕ, πράγμα που το επιβεβαίωσαν με την αποχή τους από τη συγκέντρωση δύο μέρες αργότερα.

Τα σχέδια του σοσιαλφασισμού για την αξιοποίηση των ανέργων στο μαύρο μπλοκ του αντιερωπαϊκού μεσαίωνα δε θα περάσουν εύκολα στο λιμάνι.

Αδιέξοδο Β. Παπανδρέου στο Καζίνο

Ήρθε ξανά στο προσκήνιο η υπόθεση του καζίνου του Φλοίσβου με τη σύγκρουση Β. Παπανδρέου και Λαλιώτη στα πλαίσια της Εξεταστικής Επιτροπής που συγκρότησε η Βουλή τον περασμένο Νοέμβρη, για να ερευνήσει τυχόν ποινικές ευθύνες κυρίων του τότε υπουργού Τουρισμού Λιβανού στη διαδικασία της χωροθέτησης και της ανάθεσης του καζίνου. Σ' αυτή τη σύγκρουση ο Λαλιώτης έδειξε για άλλη μια φορά τη δύναμή του, αφού ανάγκασε τελικά τη Β. Παπανδρέου σε άτακτη υποχώρηση.

Είχαμε γράψει στη Νέα Ανατολή ότι η συγκρότηση της Εξεταστικής Επιτροπής ήταν μια πολιτική κίνηση της κυβέρνησης Σημίτη με στόχο το αυτοδυναμικό μπλοκ, εκπρόσωπος του οποίου στη συγκεκριμένη υπόθεση είναι ο Λιβανός. Είχαμε γράψει επίσης για την ιδιαίτερη υπόθεση του καζίνου, όταν αρχικά έσπασε το σκάνδαλο, ότι ο Λαλιώτης είχε το κύριο μέρος της ευθύνης για τη χωροθέτηση του καζίνου στο Φλοίσβο, η οποία χαρακτηρίστηκε τότε σα “σκανδαλώδες έγκλημα εναντίον του περιβάλλοντος και του λαού της Αττικής” και οδήγησε το Λιβανό στην παραίτηση. Η χωροθέτηση του καζίνου ήταν κυρίως υπόθεση του ΥΠΕΧΩΔΕ, ο Λαλιώτης συνυπέγραψε την απόφαση για να “διαφωνήσει” αργότερα και να αρνηθεί να την κυρώσει με νόμο. Το καζίνο του Φλοίσβου ήταν μία από τις συνηθισμένες παγίδες που στήνει ο σοσιαλφασισμός στους αντιπάλους του και ταυτόχρονα μία τυπική πράξη σαμποτάζ, αφού οδήγησε τελικά στην οριστική ματαίωση του έργου. Την ταφόπλακα την έβαλε τον Απρίλη του '96 η Β. Παπανδρέου, η οποία ανακάλεσε την άδεια κατασκευής που είχε δοθεί στην κοινοπράξια με τη συναίνεση Σημίτη και αντίθετο όλο το υπουργικό συμβούλιο.

Την αμαρτωλή σχέση του Λαλιώτη με την υπόθεση του καζίνου αποφάσισε να φέρει διακριτικά στην επιφάνεια η Β. Παπανδρέου με την αναγνωρίζοντάς τον σαν κύριο υπεύθυνο του σκανδάλου. Και για το Λαλιώτη είπε ότι «κακώς υπέγραψε την κοινή υπουργική απόφαση που ήταν σκαστή παρανομία» (Ελεύθερος Τύπος, 23/11). Αυτός ήταν ο ψήφισμας της Β. Παπανδρέου, η οποία σαν υπεύθυνη για την οριστική ματαίωση του έργου, έπρεπε να βρει όσο περισσότερες πολιτικές και ποινικές ευθύνες στο Λιβανό αναγνωρίζοντάς τον σαν κύριο υπεύθυνο του σκανδάλου. Και για το Λαλιώτη είπε ότι «κακώς υπέγραψε την κοινή υπουργική απόφαση που ήταν σκαστή παρανομία» (Ελεύθερος Τύπος, 23/11). Αυτός ήταν ο ψήφισμας της Β. Παπανδρέου, η οποία σαν υπεύθυνη για την οριστική ματαίωση του έργου, έπρεπε να βρει όσο περισσότερες πολιτικές και ποινικές ευθύνες στο Λιβανό στην Παπανδρέου για να βάλει την ταφόπλακα στο έργο, αυτός ο βρώμερος ιντριγκαδόρος και σαμποταριστής. Για άλλη μια φορά μένει απιμώρητος για τις βρωμίες του και βάζει την ευρωπαιόφιλη φράξια να κονταροχτυπείται με την αυτοδυναμική στα πόδια του.

Όμως ο βρώμικος πολιτικός χαρακτήρας του τον απομονώνει όλο και περισσότερο μέσα στο λαό, που στέκεται πολύ καχύποτα πανενάντι του σε κάθε υπόθεση που βρίσκεται μπλεγμένος.

NEA ANATOLI
15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
T.K. 104 32 Αθήνα
Τηλ. 5241058
Ετήσια συνδρομή: 3.600
Εξαμηνιαία: 1.800

Ρώσικη διείσδυση στη Δημοκρατία της Μακεδονίας

Η πρόσφατη απόφαση της Αθήνας να εμποδίσει με βέτο στο Συμβούλιο οικονομικών υπουργών της Κοινότητας, την απόφαση για οικονομική βοήθεια στη Δημοκρατία της Μακεδονίας τσακίζει τις αυταπάτες όλων εκείνων που πίστεψαν ότι ξαφνικά η ελληνική πολιτική στο Μακεδονικό έχει γίνει ειρηνική.

Η πάγια ελληνική εξωτερική πολιτική στο Μακεδονικό είναι μία: Η Δημοκρατία της Μακεδονίας επιτρέπεται να έχει άριστες σχέσεις και εύκολες με όλες τις ορθόδοξες βαλ

Όχι στους προβοκάτορες του Αιγαίου

Κλείνοντας ένα χρόνο από την κρίση της Ίμιας οι ρωσόδουλοι και οι σοβινιστές ξεδίπλωσαν τις αναλύσεις τους γεμάτες από αντιτουρκισμό και “αντιυπεριαλισμό”. Παρουσιάζουν την Ελλάδα σαν αμυνόμενη χώρα απέναντι στην τουρκική επιθετικότητα. Εκείνο όμως που κρύβουν με επιμέλεια είναι ο εποικισμός των βραχονησίδων.

Αυτή ακριβώς η προβοκάτσια της ελληνικής αστικής τάξης είναι που προκάλεσε την αμφισβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας στα Ίμια από τον τουρκικό σοβινισμό. Στην πραγματικότητα είναι η Ελλάδα που προκαλεί την Τουρκία. Η συνειδητή αυτή πρόκληση τοποθετείται χρονικά στο καλοκαίρι του 1995, όταν ο τότε υπουργός Εξωτερικών ρωσόδουλος Παπούλιας με προεδρικό διάταγμα επέβαλε τον εποικισμό των βραχονησίδων.

Οι βραχονησίδες διέπονται από νομικό καθεστώς με βάση τη Διεθνή Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας που υπογράφηκε στο Μοντέγκο Μπέι της Τζαμαΐκα το 1981. Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 121, βραχονησίδα θεωρείται όποιο νησί δεν κατοικείται και, επομένως, δεν έχει οικονομική ζωή. Με βάση το ίδιο άρθρο, οι βραχονησίδες έχουν χωρικά ύδατα, αλλά όχι και υφαλοκρηπίδα. Το ζήτημα όμως της υφαλοκρηπίδας είναι μια διαφορά που φέρνει σε σύγκρουση την Ελλάδα και την Τουρκία χωρίς μέχρι σήμερα να υπάρχει λύση του. Με τον εποικισμό των βραχονησίδων οι ρωσόδουλοι όχι μόνο οξύνουν τη σύγκρουση, αλλά την ανεβάζουν και σε ένα ανώτερο επίπεδο, αφού μ' αυτόν τον τρόπο πάνε να εκβιάσουν μεγαλύτερο ποσοστό υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο απ' ότι πραγματικά ανήκει στην Ελλάδα με βάση το Διεθνές Δίκαιο και την υπάρχουσα κατάσταση.

Έτσι, η Ελλάδα, ενώ καταγγέλλει τους Τούρκους για παραβίαση του Διεθνούς Δίκαιου, είναι η ίδια που το καταπατά δημιουργώντας μια νέα πηγή έντασης ανάμεσα στις δύο χώρες. Χρειάστηκε ακριβώς ένας χρόνος για να εμφανιστεί το προεδρικό διάταγμα του Παπούλια στον ημερήσιο αστικό Τύπο. Η πρωινή εφημερίδα *Ο Λόγος* το παρουσίασε στις 10 Γενάρη. Αυτό το διάταγμα έχει τίτλο «Αναβίωση των ακατοίκητων νησίδων», του βορειοανατολικού και νοτιοανατολικού Αιγαίου, καθώς επίσης και των Αντικυθήρων-Γαύδου Κρήτης και Αλκυονίδων Κορινθιακού.

Μάλιστα το διάταγμα αυτό θέλει να αναδείξει τις νησίδες αυτές που είναι ανακατεμένες επίτηδες και νησιά και βραχονησίδες σε «πύλες της Ευρωπαϊκής Ένωσης» ήτωντας το μεγαλύτερο ποσοστό χρηματοδότησης για τον εποικισμό τους απ' τα ευρωπαϊκά προγράμματα!

Με βάση λοιπόν το υπάρχον

πρόγραμμα έχουν προσδιοριστεί σαν άξονες ανάπτυξης στην:

«Οικιστική αναβίωση των νησίδων βάσει ενός συγκροτημένου χωροταξικού σχεδιασμού των χρήσεων γης, με καθορισμό - διασφάλιση της δημόσιας περιουσίας (Αιγαίος-παραλία-δασικές εκτάσεις κ.λπ.), με την ταυτόχρονη κατασκευή των απαραίτητων έργων υποδομής (καταλύματα, παρεκκλήσια, φαρικά οικήματα, τηλεπικονωνιακά δίκτυα κ.λπ.).

-Συγκοινωνιακή διασύνδεση των νησίδων με τη δημιουργία των απαραίτητων μικρών λιμενικών έργων εξυπηρέτησης της τοπικής ακτοπλοΐας ή των αλιευτικών και τουριστικών σκαφών, την κατασκευή μικρών ελικοδρομίων κ.λπ.

-Τουριστική-πολιτιστική ανάδειξη των νησίδων με την εφαρμογή προγραμμάτων αγροτοτουρισμού ειδικού προσανατολισμού για την προστασία του περιβάλλοντος, την προβολή της υπάρχουσας πολιτιστικής κληρονομιάς των νησιών.

-Αυτόνομη οικονομική ανάπτυξη των νησίδων με υλοποίηση ειδικών προγραμμάτων ενίσχυσης επαγγελμάτων που θα βασίζονται στη φυσική τοπική παραγωγή των νησίδων και στην απασχόληση των νέων.

-Ενεργειακή αυτοτέλεια των νησίδων δια της χρησιμοποίησης πηγών ενεργείας με ερευνητικό προσανατολισμό.

-Διατήρηση-εμπλουτισμό-προστασία του φυσικού περιβάλλοντος με προγραμματικά έργα διασφάλισης της χλωρίδας - πανίδας των νησίδων (έργα πυρασφάλειας, αναδάσωσης, ανάπτυξης ζωικού και αλιευτικού πλούτου κ.λπ.).

-Το πιλοτικό αυτό πρόγραμμα αναβίωσης που έχει καθοριστεί από τα συναρμόδια υπουργεία προβλέπει ύψος συνολικής δαπάνης 3 δις δρχ. για έργα υποδομής στις κάτωθι νησίδες: Τακμάκια Λέσβου, Πασσός και Βάτος Χίου, Στρογγύλη, Καλόλιμνος και Φαρμακονήσι Δωδεκανήσου, Σαρία Καρπάθου, Αντικύθηρα, Γαύδος Κρήτης και Αλκυονίδες Κορινθιακού.

Στους στόχους υλοποίησης του προγράμματος είναι και η ένταξή του στο INTERREG II του Β' Κ.Π.Σ. (σε: Για να βάλει και την ΕΕ να τσακώνεται με την Τουρκία).

Με βάση το «Τεχνικό Δελτίο Προγράμματος» καθορίζονται τα ακόλουθα ανά τομέα:

α) Οικιστικός πυρήνας: Κατάλυμα 80 m² (τετραγωνικών μέτρων). Παρεκκλήσια, αποθήκες καυσίμων/ λιπαντικών/ γενικού υλικού/ δεξαμενές ύδατος/ επισκευή αξιοποίηση φαρικών οικημάτων, εγκατάσταση τηλεπικονωνιακών δικτύων/ εγκατάσταση βιολογικού καθαρισμού/ εγκατάσταση μονάδος αφαλάτωσης κ.λπ. Εκτιμώμενος προϋπολογισμός 45 εκ. δρχ. ανά νησί.

β) Συγκοινωνιακά έργα: Λιμε-

νικά έργα μορφής αλιευτικών καταφυγίων (κρηπίδωμα - προβλήτα), μικρές πίστες ελικοδρομίου, διάνοιξη βασικού δικτύου διακίνησης κ.λπ. Εκτιμώμενος προϋπολογισμός 95 εκ. δρχ.

γ) Τουριστικά-πολιτιστικά έργα: Έργα βασικής ανακαίνισης και επισκευής υπαρχόντων πολιτιστικών κτισμάτων. Εκτιμώμενος προϋπολογισμός 20 εκ. δρχ. ανά νησί.

δ) Προγράμματα οικονομικής ανάπτυξης: Προϋπολογισμός 20 εκ. δρχ. ανά νησί.

ε) Ενεργειακά έργα υποδομής: Έργα εγκατάστασης φωτοβολταϊκών πηγών ενέργειας, ηλιακής ενέργειας, ανεμογεννήτριες κ.λπ. Εκτιμώμενος προϋπολογισμός 30 εκ. δρχ. ανά νησί.

σ) Έργα προστασίας - διατήρησης - ανάδειξης περιβάλλοντος. Έργα αναδάσωσης, πυρασφάλειας, ανάπτυξης ζωικού και αλιευτικού πλούτου. Εκτιμώμενος προϋπολογισμός 30 εκ. δρχ. ανά νησί. Ο συνολικός εκτιμώμενος προϋπολογισμός ανά νησί φθάνει τα 270 εκ. δρχ. περίπου και ο συνολικός προϋπολογισμός για τις προαναφερθείσες νησίδες τα 2,97 δισ. δρχ..

Παραθέσαμε ένα αρκετά μεγάλο απόσπασμα του διατάγματος, όπως γράφτηκε στην εφημερίδα Λόγος για να καταλάβει ο αναγνώστης το μέγεθος της προβοκάτσιας που ετοιμάζει η ελληνική αστική τάξη κάτω από το πρόσχημα της “προστασίας του περιβάλλοντος” κ.λπ. Η απάτη όμως αποδεικνύεται από το γεγονός ότι οι ρωσόδουλοι δε μιλάνε καθόλου για εποικισμό βραχονησίδων στο Ιόνιο και το γεγονός ότι πολλά μεγάλα νησιά που κατοικούνται και έχουν οικονομική ζωή στερούνται ανάπτυξης και έργων υποδομής. Γι' αυτά δεν υπάρχει προτεραιότητα, ούτε για την υπόλοιπη ηπειρωτική Ελλάδα. Έτσι, αυτοί ρίχνουν λεφτά και προσπάθειες στην προετοιμασία μιας νέας πολεμικής αναμέτρησης και σύγχρονης μεταρρύθμισης της θεάματος, με ημερομηνία λήξης. Όσο κι αν δε συμφέρει τους κινούντες τα νήματα αυτή η διαπίστωση, πού και πού κάτι συμβαίνει, που αποκαλύπτει στον κόσμο πλευρές αυτής της αλήθειας.

* Σ' αυτή την κατεύθυνση κινήθηκαν και οι δηλώσεις του αρχηγού της εθνικής ομάδας της άρσης βαρών Παύλου Σαλτσίδη: «Να μας πει ο Κωνσταντίνης, που μας κατηγορεί εμάς για αθέμιτα μέσα, πώς έφτασε ο ίδιος όγδοος ολυμπιονίκης... Ακόμα κι αν έχει στοιχεία, τι σημαίνει αυτό;»

* Φουσκωμένα, λοιπόν, ανεγκέφαλα πλάσματα, παχυλά αμειβόμενα και τηλεοπτικά θαυμαζόμενα, είναι οι εθνικοί ολυμπιονίκες. Προϊόντα της βιομηχανίας του θεάματος, με ημερομηνία λήξης. Όσο κι αν δε συμφέρει τους κινούντες τα νήματα αυτή η διαπίστωση, πού και πού κάτι συμβαίνει, που αποκαλύπτει στον κόσμο πλευρές αυτής της αλήθειας.

* Έτσι, ώστε να χαλάει -ενίστε- η μανέστρα και να γελάνε τα χείλη κάποιων πικραμένων.

◆ Δεύτερο -ευχάριστο για μας- πλήγμα, κατά του ελληνικού εθνικιστικού τσαρλατανισμού (που αυτοχαρακτηρίζεται “επιστημονική έρευνα”), ήλθε, αυτή τη φορά από τη μαύρη ήπειρο.

◆ Θυμάστε, βέβαια, την “αρχαιολόγο” Λιάνα Σουβαλτζή, που θορυβωδώς ανακοίνωσε πριν λίγα χρόνια πως ανακάλυψε στην οάση Σίβα της Αιγύπτου τον τάφο του Μεγαλέξαντρου.

◆ Θυμάστε, μάλλον, και την “εθνική υπερηφάνεια” που επέδειξαν τα ελληνικά media την εποχή εκείνη. Τις δηλώσεις των πολιτικών, το στόμφο των δημοσιογράφων.

◆ Η κυρία Σουβαλτζή (και όχι Σουβλατζή, όπως

Η ΒΡΩΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΤΟΥΣ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΕΣ

Είχαμε γράψει, όταν ξεκινούσε ο πρώτος γύρος της απεργίας των ναυτεργατών, ότι αυτή η απεργία είχε ένα δίκαιο κεντρικό αίτημα, τη μη αύξηση της φορολογίας τους, δηλαδή τη μη πτώση του μισθού των ναυτεργατών. Σημειώναμε όμως ότι, για να διατηρήσει αυτή η απεργία το αρχικά θετικό της χαρακτήρα, θα έπρεπε να διαχωρίσει τον εαυτό της από τα μπλόκα του αγροτοφασισμού και γενικά από την πολιτική του σοσιαλφασισμού.

Ο δεύτερος γύρος της απεργίας των ναυτεργατών έδειξε ότι κι αυτή πέρασε στο σοσιαλφασιστικό στρατόπεδο και υπηρέτησε καίρια το γενικό πολιτικό σχέδιο του ψευτοΚΚΕ. Ταυτόχρονα όμως αποδείχτηκε ότι το ψευτοΚΚΕ δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει την απόλυτη κυριαρχία μέσα της, οπότε η ηγεσία της ΠΝΟ μπόρεσε την τελευταία στιγμή να αποδεσμεύτει από το θανάσιμο εναγκαλισμό του, απελευθερώνοντας ταυτόχρονα τη χώρα από ένα θανάσιμο κίνδυνο.

Η επέλαση του σοσιαλφασισμού (κύρια του ψευτοΚΚΕ και δευτερευόντως του ΣΥΝ) στην απεργία έγινε σε τρία επίπεδα: στην οργάνωση, στα αιτήματα και στη μορφή. Η ήττα του ψευτοΚΚΕ ήρθε από την αδυναμία του στο πρώτο και στο δεύτερο επίπεδο, και βασικά από την αδυναμία του, μαζί με την εβερτική ΝΔ, να ελέγχει την ηγεσία της ΠΝΟ.

Στο δεύτερο γύρο έγιναν αμέσως φανερά τα χνάρια του ψευτοΚΚΕ στα αιτήματα και τη μορφή. Στα αιτήματα ξαφνικά υποχώρησε στην τρίτη θέση το αίτημα για τη φορολογία και ήρθε πρώτο το αίτημα για τη σύνθεση των πληρωμάτων. Στη μορφή εμφανίστηκαν σαν περιφορούρητες της απεργίας αποκλειστικά οι τραμπούκικες συμμορίες του ψευτοΚΚΕ της Ζώνης και των οικοδόμων, ή απροσχημάτιστα ο κομματικός τους μηχανισμός, όπως στη Μυτιλήνη. Κυρίως όμως στη μορφή της απεργίας, που ήταν ο απόλυτος ναυτικός αποκλεισμός της χώρας, φανερώθηκε σ' όλο του το μεγαλείο ο σοσιαλφασισμός.

ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ α) Συμμαχία με τους ακτοπλό-

ους

Αν τώρα μελετήσει κανείς τα αιτήματα της απεργίας, θα διαπιστώσει ότι κανένα δεν έβγαινε από την αρχή έξω από τη γενική κνίτικη πλατφόρμα. Ούτε και τα αιτήματα για τη φορολόγηση και τις συντάξεις. Όχι ότι ήταν άδικο κάτω από τους συγκεκριμένους όρους της έκφρασής του από τους ναυτεργάτες, αλλά έπαιρνε κι αυτό ένα αρνητικό χρώμα μέσα στη γενική διεκδικητική πλατφόρμα. Αυτό φάνηκε καθαρά στο δεύτερο γύρο.

Ποιο ήταν το πολιτικό μυστικό αυτής της πλατφόρμας;

Ήταν ότι τα αιτήματά της δεν κατευθύνονταν ενάντια στους εφοπλιστές της ακτοπλοΐας. Τα αι-

τήματα για τη φορολογία και τις συντάξεις κατευθύνονταν ενάντια στο κράτος, ενώ το αίτημα για τη σύνθεση των πληρωμάτων κατευθύνοταν κύρια ενάντια στους εφοπλιστές των ποντοπόρων πλοίων (φορτηγών, κρουαζιέρων κλπ.). Έλειπε δηλαδή κατά σκανδαλώδη τρόπο οποιοδήποτε συνηθισμένο για εκμεταλλεύμενους ανθρώπους αίτημα ενάντια στους άμεσους και μάλιστα σκληρούς εκμεταλλευτές τους. Ούτε αύξηση μισθών, ούτε συνθήκες δουλειάς, ούτε τίποτα.

Αυτό δεν είναι τυχαίο. Το ψευτοΚΚΕ έχει στρατηγικό μέτωπο με τους εφοπλιστές της ακτοπλοΐας σε ένα καίριο ζήτημα: στο ζήτημα του καμποτάζ. Καμποτάζ σημαίνει προστασία της ντόπιας ακτοπλοΐας από κάθε εξωτερικό ανταγωνισμό. Βασικά τον ευρωπαϊκό. Αυτή η προστασία έχει νόημα για ένα αδύναμο κεφάλαιο, αλλά όχι για τον τερατωδώς ισχυρό ελληνικό εφοπλισμό. Το καμποτάζ χρησιμοποιείται από τους έλληνες ακτοπλόδους για να διατηρούν ένα παμπάλαιο στόλο με εξαιρετικά ανασφαλή πλοία και να πλουτίζουν από τις στρατιές των τουριστών τους καλοκαιρινούς μήνες.

Μπορεί κανείς να διαπιστώσει πόσο αντιδραστικό πράγμα είναι το καμποτάζ όταν συγκρίνει την ακτοπλοΐα του Αιγαίου με τη γραμμή Πάτρα-Αγκόνα, όπου η ελληνική ακτοπλοΐα, έχοντας να αντιμετωπίσει την ιταλική, έχει εκσυγχρονιστεί στον πιο μεγάλο βαθμό, και εκσυγχρονίζεται διαρκώς. Είναι φυσικό λοιπόν το ψευτοΚΚΕ, όντας αντίθετο σε κάθε παραγωγικό εκσυγχρονισμό και σαν ηγέτης της πολιτικής αντιδραστηρίας στη χώρα, να είναι το κύριο πολιτικό στήριγμα του εφοπλισμού της ακτοπλοΐας.

Έτσι, εξασφάλισε δύο ταξικά αιτήματα (φορολογικό, συντάξεις) ενάντια στο “κράτος των εφοπλιστών”, όπως λέει, αλλά όχι ενάντια στους ίδιους. Σε ό,τι αφορά το αίτημα της σύνθεσης των πληρωμάτων που το έκανε κεντρικό στο δεύτερο γύρο, αυτό όπως είπαμε κατευθύνεται κύρια ενάντια στον ποντοπόρο, δηλαδή τον ελληνικό εφοπλισμό που κινείται στην παγκόσμια αγορά.

β) Σαμποτάζ στα ποντοπόρα

Οι ποντοπόροι εφοπλιστές, ή αλλιώς ο κυρίως εφοπλισμός, κάνει ό,τι κάνουν όλοι οι εφοπλιστές του κόσμου, μειώνοντας δηλαδή τη σύνθεση των πληρωμάτων τους σε καλά πληρωμένο προσωπικό και το αντικαθιστώντας με φτηνά πληρωμένο προσωπικό. Αυτή είναι μια φυσική συνέπεια της εισόδου του εργατικού δυναμικού του τρίτου κόσμου όχι μόνο στη βιομηχανία των θαλάσσιων μεταφορών, αλλά παντού στον κόσμο.

Αυτή η είσοδος από μόνη της είναι πολύ καλό πράγμα, γιατί μπάζει την εργατική τάξη του τρίτου κόσμου στην πολύ προηγμένη τεχνικά βιομηχανία των θαλάσσιων μεταφορών. Το

κακό είναι ότι αυτή η είσοδος συνεπάγεται μια ραγδαία πτώση του μέσου ναυτεργατικού μισθού σε παγκόσμια κλίμακα. Ο μόνος όμως προοδευτικός τρόπος για να εμποδιστεί αυτή η πτώση δεν είναι η απαγόρευση της εισόδου των τριτοκοσμικών ναυτικών στα πλοία, όπως θέλουν οι εθνικιστές και οι αντιδραστικές συντεχνίες, αλλά η δημιουργία διεθνών ναυτεργατικών συνδικάτων που να μπορούν να πραγματοποιήσουν απεργίες σε διεθνή κλίμακα. Αυτή η ιδιομορφία του ναυτεργατικού συνδικαλισμού οφείλεται στην τεχνική δυνατότητα του ποντοπόρου πλοίου να κινείται παντού και να έχει συνακόλουθα όποια κρατική υπόσταση θέλει, όποτε θέλει.

Μια εθνική νομοθεσία μπορεί να επιβάλλει ελάχιστο μισθό για τους εργάτες ενός εργοστασίου στο εθνικό έδαφος ακριβώς επειδή το εργοστάσιο δε μετακινείται, ή για την ακριβεία επειδή δύσκολα μετακινείται (αν και αυτό συμβαίνει όλο και περισσότερο τελευταία με τη μεταφορά των εργοστασίων στις χώρες φτηνής εργατικής δύναμης). Όμως καμία εθνική νομοθεσία δεν μπορεί να επιβάλλει για πολύ καιρό και σε μεγάλη έκταση έναν περιορισμό στον ποντοπόρο εφοπλιστή να χρησιμοποιεί την ακριβή “εθνική” εργατική δύναμη όταν αυτό δεν τον συμφέρει. Σε μια τέτοια περίπτωση ο εφοπλιστής, που κοιτάει πάνω απ' όλα το καπιταλιστικό του κέρδος, παρατάει την εθνική του σημαία και φεύγει.

Αυτό μπορεί να γίνει σχετικά πιο εύκολα με τον ελληνικό εφοπλισμό, ο οποίος δεν έχει ουσιαστική εξάρτηση από το αδύναμο σε σχέση με τις ανάγκες του ελληνικού τραπεζικού κεφάλαιο ή τα σχεδόν ανύπαρκτα στήμερα ελληνικά ναυπηγεία. Έτσι, επειδή το ποσοστό σε Έλληνες σε κάθε πλοίο (η οργανική σύνθεση) που επιβάλλει το ελληνικό κράτος στους έλληνες εφοπλιστές έχει αρχίσει να γίνεται ασύμφορο γι' αυτούς, έχουν αρχίσει να φεύγουν. Το ελληνικό κράτος, για να κρατήσει τα πλοία στα ελληνικά νησιά, ετοιμάζεται να μειώσει την οργανική σύνθεση.

Εδώ έρχεται το ψευτοΚΚΕ και λέει όχι, ξέροντας ότι οι εφοπλιστές θα προτιμήσουν να φύγουν, πράγμα εξαιρετικό για το ίδιο, αλλά όχι για τη χώρα, τουλάχιστον στις σημερινές συνθήκες. Οι έλληνες εφοπλιστές είναι από το χειρότερο είδος μεγαλοαστών σ' αυτόν τον πλανήτη, αλλά ένα μέρος της κίνησης αυτού του κεφαλαίου γίνεται στη στεριά (γραφεία, υπάλληλοι), ενώ η επιβίωση του ελλειμματικού NAT δεν είναι ανεξάρτητη από τη σχέση του με την ελληνική σημαία των ποντοπόρων.

Το ψευτοΚΚΕ λοιπόν προβάλλει μια ουτοπία στους έλληνες ναυτικούς, τη διατήρηση δηλαδή με νόμο της σημερινής σύνθεσης των πληρωμάτων στα ποντοπόρα, για να μπορέσει να διώξει τους ε-

φοπλιστές από την Ελλάδα επειδή κάθονται στο στομάχι του ρώσικου σοσιαλφεριαλισμού, εξαιτίας της τεράστιας ισχύος του και των χρηματιστικών και εμπορικών τους δεσμών με το δυτικό ιμπεριαλισμό. Η παλιά απόπειρα των Ρώσων να λύσουν αυτό το πρόβλημα με τη μέθοδο της ένωσης-απορρόφησης χρεωκόπηση μαζί με το γάμο της Ωνάση με το ρώσο πράχτορα Καούζοφ.

γ) Η διάσπαση των ναυτεργατών

Όμως η ουτοπία της ελληνοποίησης των πληρωμάτων δεν είναι αντιδραστική μόνο επειδή διώχνει το εφοπλιστικό κεφάλαιο από την Ελλάδα στις σημερινές συνθήκες, αλλά κυρίως γιατί έτσι όπως μπαίνει σημαίνει διάσπαση των ναυτεργατών, και για τους ναυτεργάτες και για τους καπετάνιους. Όμως για τους καπετάνιους, δηλαδή τους εκπρόσωπους

Καμπάνια της ΟΑΚΚΕ στη Θεσσαλία ενάντια στα μπλόκα του σοσιαλφασισμού

Μια σημαντική πολιτική εξόρμηση πραγματοποίησε η ΟΑΚΚΕ το προηγούμενο Σάββατο στη Θεσσαλία.

Ομάδες συντρόφων μοίρασαν προκηρύξεις και κόλλησαν αφίσες στους κεντρικούς δρόμους της Λάρισας, αλλά σε μικρότερη κλίμακα και στην Καρδίτσα και στα Τρίκαλα.

Η προκήρυξη που δημοσιεύουμε παρακάτω και η αφίσα έγραφαν στον τίτλο τους: “Όχι στα μπλόκα της ομηρίας του λαού και της καταστροφής της χώρας” και καλούσαν το λαό της Θεσσαλίας να καταδικάσει τα μπλόκα του σοσιαλφασισμού. Μέσα από την καμπάνια αυτή χιλιάδες άνθρωποι και στις τρεις πόλεις γνώρισαν τη γραμμή της οργάνωσης πάνω στις λεγόμενες αγροτικές εξεγέρσεις και στη συντριπτική τους πλειοψηφία έδειξαν την αντίθεσή

τους στα πραξικοπήματα του ψευτοΚΚΕ.

Η μέθοδος της ομηρίας του λαού που εφαρμόζει ο σοσιαλφασισμός έχει τη γενική αντίθεση του πληθυσμού των πόλεων του Θεσσαλικού Κάμπου, και αυτή είναι η βάση για την ήττα του.

Αυτό είδαμε ζωντανά μπροστά μας, όταν διασχίζαμε τους γεμάτους κόσμο κεντρικούς δρόμους της Λάρισας μοιράζοντας την προκήρυξη και στις συζητήσεις που ανοίγονταν με τους κατοίκους.

Η απομόνωση αυτή του σοσιαλφασισμού φάνηκε ακόμη πιο καθαρά τις επόμενες μέρες με την αποτυχία των πρώτων “αγροτικών συγκεντρώσεων” στην Καρδίτσα, στη Λάρισα, στα Τρίκαλα και στην Αγροτική Έκθεση στη Θεσσαλονίκη.

Το δημοκρατικό κίνημα του λαού είναι το μόνο που μπορεί να προστατεύσει τη χώρα από την ομη-

ρία του σοσιαλφασισμού. Εκεί αναπτύσσει σήμερα τη δράση της η ΟΑΚΚΕ.

Και σ' αυτή την κατεύθυνση βρισκόταν η πολιτική της εξόρμηση στη Θεσσαλία.

Η καμπάνια αυτή συνεχίζεται με το μοίρασμα της προκήρυξης στα διόδια έξω από την Αθήνα με κέντρο τα φορτηγά, αλλά και με αφισοκόλλημα στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας και του Πειραιά.

Δημοσιεύουμε παρακάτω το κείμενο της προκήρυξης, ένα κείμενο που δείχνει με τον καλύτερο τρόπο τον αντιδραστικό χαρακτήρα των μορφών και των αιτημάτων της λεγόμενης αγροτικής εξέγερσης, αλλά και τα αντιδραστικά πολιτικά σχέδια του σοσιαλφασιστικού μπλοκ, που βρίσκεται πίσω απ' αυτές τις “εξεγέρσεις”.

ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΠΛΟΚΑ ΤΗΣ ΟΜΗΡΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ένα είδος κινήματος που ονομάζει τον εαυτό του “αγροτική εξέγερση” έχει προαναγγίζει τον αποκλεισμό ενός μεγάλου γεωγραφικού διαμερίσματος της χώρας, όπως είναι η Θεσσαλία, και τη διακοπή των χερσαίων επικοινωνιών της χώρας στη μεγαλύτερη δυνατή κλίμακα. Αυτός ο αποκλεισμός έχει ξαναγίνει πριν από δύο μήνες και προκάλεσε την καθολική αντίθεση του ελληνικού λαού και πελώριες καταστροφές στην παραγωγή, ιδιαίτερα στη βιομηχανική παραγωγή της Θεσσαλίας. Η καταδίκη του ήταν τόσο μεγάλη, που οι εμπνευστές του υποχρεώθηκαν να τον λύσουν στις παραμονές των γιορτών του νέου χρόνου. Τώρα τον επιχειρούν ξανά.

ΛΑΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΓΩΓΗ ΓΙΑ ΛΥΤΡΑ
Οι αυθεντικές λαϊκές εξεγέρσεις έχουν πάντα μια ιδιότητα: Είναι αγαπητές στο λαό και στην πλατιά μάζα. Η βασική αιτία αυτής της αγάπης βρίσκεται στο ότι καταφέρονται ενάντια στους πιο μισητούς καταπιεστές του λαού. Όμως αυτή εδώ η “εξέγερση” έχει την ιδιομορφία να καταπιέζει το λαό και να περιλαμβάνει μέσα της -και μάλιστα σε ηγετική θέση- μια εκμεταλλεύτρια τάξη, όπως είναι η πλούσια αγροτιά. Ακόμα περιλαμβάνει τμήματα μιας κομματικής γραφειοκρατίας που με τον αποκλεισμό αποχτάει ξαφνικά μια πελώρια δύναμη: Τη δύναμη να εξουσιάζει την κίνηση των προσώπων και των εμπορευμάτων σε όλη τη χώρα, και ιδιαίτερα στις πολιορκημένες περιοχές.

Οι βιομηχανικοί εργάτες της Θεσσαλίας που έχασαν δουλειές και μεροκάματα στον πρώτο αποκλεισμό, οι φτωχοί άνθρωποι που έχασαν το δικαίωμα της μετακίνησης στη χώρα, οι μικροφασονίστες, οι φορτηγατζήδες, οι έμποροι και όλοι οι άλλοι που βασανίστηκαν είναι μια πλειονηγία ανθρώπων που ζημιάθηκε απ' αυτή την “εξέγερση”.

Οι οργανωτές της “εξέγερσης” απαντάνε σε τούτη την κατηγορία ως εξής: “Πραγματικά, τα-λαιπωρείστε και πονάμε κι εμείς γι' αυτό, αλλά αυτός που φταίει είναι η κυβέρνηση που δεν ικανοποιεί τα δίκαια αιτήματα μας. Ελάτε λοιπόν μαζί μας για να υποχωρήσει η κυβέρνηση και να γλιτώσετε κι εσείς από τα βάσανά σας”.

Το ελάττωμα αυτού του επιχειρήματος βρίσκεται στη φράση “ελάτε λοιπόν μαζί μας”. Γιατί αυτό το “ελάτε” δε στηρίζεται στην πειθώ, αλλά στη βία. Δεν πείθουν πρώτα το λαό της Θεσσαλίας και της Ελλάδας να πάει μαζί τους, αλλά πρώτα τον φυλακίζουν και μετά του κάνουν μάθημα για τα αιτήματά τους και του υπόσχονται ότι θα τον αποφυλακίσουν, αν αυτά τα υιοθετήσει και τα παλέψει δίπλα τους. Δίνουν μάλιστα και ειδικές άδειες σε όσους δείχνουν “καλή διαγωγή”, έστω ανεκτική, απέναντι στη βία που ασκούν.

Αυτή είναι στάση απαγωγέων που ζητούν λύτρα για να απελευθερώσουν τα αθώα θύματά τους. Οι μοντέρνοι απαγωγείς -ιδιαίτερα οι πολιτικοί τρομοκράτες με αριστερή εμφάνιση- εξηγούν πάντα υπομονετικά στα θύματά τους το δίκιο τους, ενώ συχνά πιστεύουν και οι ίδιοι ότι εκτελούν μια επαναστατική πράξη. Στην περίπτωση πάντως των μπλόκων στην Ελλάδα οι πολιορκημένοι δεν πείστη-

καν για το δίκιο των πολιορκητών, δε συμπαρατάχθηκαν μαζί τους και δε διαδήλωσαν ούτε μια φορά υπέρ τους. Αυτό στο βάθος οφείλεται στο ότι το περιεχόμενο των διεκδικήσεων των πολιορκητών δεν είναι καθόλου πειστικό.

ΔΕΞΙΟ ΚΙΝΗΜΑ-ΔΕΞΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Καταρχήν, μια δίκαιη εξέγερση της υπαίθρου, για να είναι πειστική, θα έπρεπε να έχει πρώτο της αίτημα, και μάλιστα σύνθημα, το αίτημα των πιο καταπιεσμένων, και οι πιο καταπιεσμένοι άνθρωποι στην ύπαιθρο είναι οι προλετάριοι της γης, που εδώ στην Ελλάδα είναι οι ξένοι εργάτες, ιδιαίτερα οι Αλβανοί. Όμως για την πρωτοφανή και κτηνώδη εκμετάλλευσή τους δεν υπάρχει λέξη στην πλατφόρμα Πατάκη. Κανένα αίτημα για αύξηση στο μηδενικό μεροκάματό τους, για την άθλια διαβίωσή τους, για τη δουλοπαροικιακή τους σχέση με τον εργοδότη, για την απουσία ασφαλειας και περιθαλψης.

Αν όμως η “εξέγερση” τολμούσε να βάλει αιτήματα για τους ξένους εργάτες γης, θα κατέρρεαν σε ένα λεπτό, αφού οι πιο πλούσιοι συμμέτοχοι των μπλόκων χρησιμοποιούνται κατά κόρο αυτή τη χρυσή απλήρωτη εργασία και απ' αυτήν πλούτιζουν. Αυτό είναι το μεγάλο και το πιο κρυμμένο σκάνδαλο της “εξέγερσης”.

Το δεύτερο σκάνδαλο είναι ότι τα αιτήματα δεν κλιμακώνονται ανάλογα με την περιουσία του αγρότη, αλλά ομοιόμορφα για όλους σύμφωνα με τον όγκο της παραγωγής τους ή των πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται. Αυτό ευνοεί κατάφωρα τους πλούσιους αγρότες. Αυτοί θα κερδίζουν τα πιο πολλά από την αύξηση της επιδότησης, της αποζημίωσης, της μείωσης των συντελεστών παραγωγής (πετρέλαιο, ρεύμα κ.λ.π.) και της φορολογίας, κυρίως όμως αυτοί θα επωφεληθούν από τη μείωση των χρεών, αφού αυτοί, σαν σύγχρονοι αστοί μπίζνεσμαν, έχουν “ξανοιχτεί” πιο πολύ και έχουν τα πιο πολλά χρέη.

Να λοιπόν που όσοι έχουν την πιο πολλή γη, τα πιο αποδοτικά μηχανήματα και την πιο εύ-κολη πρόσβαση στην πίστη, δηλαδή το πιο χαμηλό κόστος παραγωγής, που είναι και οι ίδιοι που έχουν τις πιο πολλές δυνατότητες για κομπίνες και κλεψιές με τις επιδότησης της ΕΟΚ, δηλαδή οι πλούσιοι αγρότες, θα είναι εικένοι που θα πάρουν τη μερίδα του λέοντος, αν τα αιτήματα ικανοποιηθούν. Εκείνοι δηλαδή που στις καλές χρονιές πλουτίζουν δίχως να δίνουν δεκάρα τσακιστή σε κανέναν απαιτούν πάλι και στις κακές χρονιές να μη δίνουν τίποτα από τα συστρεψμένα, αλλά πάλι να κερδίζουν σε βάρος όλης της κοινωνίας.

Μια αυθεντική λαϊκή αγροτική εξέγερση θα απαιτούσε κρατική βοήθεια μόνο για τους κατεστραμμένους και πιο φτωχούς αγρότες, και μόνο σ' αυτούς και ούτε δραχμή στους μπίζνεσμαν. Αυτοί ας τα βρούν μόνοι τους με το κράτος, αφού αποτελούν οι ίδιοι μέρος του κράτους.

Το τρίτο σκάνδαλο είναι ότι οι οργανωτές του αποκλεισμού κραυγάζουν υπέρ του μικρού κλήρου και του μικρού αγρότη και ζητάνε από το κράτος να φροντίζει πάντα να τους προστατεύει, ώστε να ζήσουν οιώνια από το μικρό

τους κλήρο. Έτσι εξασφαλίζουν και τη συμμετοχή και σχετικά πιο φτωχών αγροτών στα μπλόκα και εμφανίζουν ένα άγιο πρόσωπο στους πολιορκημένους. Όμως αυτή είναι μια μεγάλη δημιαγωγία. Ο μικρός ατομικός κλήρος είναι καταδικασμένος να πεθάνει επειδή τα σύγχρονα μεγάλα και πολύ

ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΠΛΟΚΑ ΤΗΣ ΟΜΗΡΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 5

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΑ ΤΩΝ ΕΚΒΙΑΣΤΩΝ Η ΡΩΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Στο βάθος ωστόσο των μπλόκων υπάρχει μια βία πολύ πιο βαθιά και ανώτερη από τη βία με-ρικών πλουσιών αγροτών και κομματικών γραφειοκρατών σε ορισμένες περιοχές της χώρας.

Πρόκειται για τη βία μιας υπεριαλιστικής υπερδύναμης. Από εκεί προέρχεται και η ένταση και η διάρκεια και ο ψηλός βαθμός οργάνωσης της πολιτικής και κοινωνικής σύγκρουσης που προκαλούν τα μπλόκα.

Πίσω από τα μπλόκα βρίσκεται η ρώσικη πολιτική στην Ελλάδα. Ο στόχος αυτής της πολιτικής είναι η ματαίωση της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας και η πρόσδεσή της στο άρμα της Ρωσίας.

Γι' αυτό όλα τα κακά για το αγροτικό οι διοργανωτές τα ρίχνουν στην Ευρώπη (δίχως όμως ακόμα να τολμάνε να βάλουν ανοιχτά σαν αίτημα το "έξω από την Ευρώπη", επειδή όλοι οι αγρότες -πλούσιοι και φτωχοί- ξέρουν ότι κάτι τέτοιο θα τους οδηγούσε αυτόματα σε κατάρρευση).

Πολιτικός ηγεμόνας των μπλόκων είναι το τυπικό ρώσικο κόμμα, το ψευτοΚΚΕ, που αποτελεί την ιδεολογική αντιστροφή του παλιού πρωικού ΚΚΕ. Πίσω του έρχονται τα τμήματα της άρχουσας τάξης που είναι σοβινιστικά και θέλουν η χώρα να ακολουθήσει τη Ρωσία για να αντιπαραταχθεί στην Τουρκία. Τέτοια είναι η ΝΔ της τάσης Έβερτ, το εθνικοσοσιαλιστικό ΔΗΚΚΙ, οι εθνικιστές του ΠΑΣΟΚ και οι ρωσόφιλοι του ΠΑΣΟΚ (Λαλιώτης, Σκανδαλίδης). Δίπλα στο ψευτοΚΚΕ στέκεται και το δεύτερο ρωσόδουλο κόμμα, ο ΣΥΝ, ο οποίος αποτελείται βασικά από τα μέλη του πρώτου που μεταμφίεστηκαν σε ευρωπαίους.

Άμεσος πολιτικός στόχος των μπλόκων είναι να διαλυθεί ο προϋπολογισμός της σύγκλισης με την Ευρώπη και να συντριβεί η αδύναμη φιλοευρωπαϊκή τάση του ΠΑΣΟΚ (Σημίτης), που υποστηρίζεται πολιτικά μόνο από την αντίστοιχη τάση της ΝΔ (Μητσοτάκης-Μάνος).

Τα πρώτα μπλόκα του Δεκέμβρη κατάρρευσαν κάτω από τη γενική κατακραυγή όλου σχεδόν του πληθυσμού της χώρας. Το φιλορώσικο μέτωπο επιχειρεί τώρα δεύτε-

ρη έφοδο, πιο λυσ-σασμένη, γιατί η Ρωσία, ενθαρρημένη από την απόχτηση βάσεων στην Κύπρο, επιδιώκει άμεσα την εγκατάσταση των S-300 και στην Ελλάδα. Ξέρει ότι έχει απέναντί του μια υποχωρητική κυβέρνηση, που ήδη έχει αποδεχτεί την ενεργειακή εξάρτηση της χώρας μας από το ρώσικο φυσικό αέριο και που επιπλέον είναι αιχμάλωτη κομματικά από τη ρωσόφιλη τάση Λαλιώτη - Σκανδαλίδη, αλλά και τους σοβινιστές Τσοχατζόπουλο - Αρσένη.

Ο δεύτερος λοιπόν γύρος του μαύρου μετώπου θα επιδιώξει να πραγματοποιήσει τον πολιτικό του εκβιασμό μέσα από το πελώριο οικονομικό σαμποτάζ που θα φέρουν τα νέα μπλόκα και την ταυτόχρονη εσωκομματική ένταση στο ΠΑΣΟΚ. Ήδη επιχειρήσε να διαιωνίσει, χωρίς να το πετύχει, την απεργία των ναυτεργατών προκειμένου να τσακίσει τις εξαγωγές. Ο ελληνικός λαός, και πιο πολύ οι εργάτες και οι εργαζόμενοι της Θεσσαλίας, που περισσότερο απ' όλους θα δοκιμαστούν από τη νέα αυτή εκστρατεία αιχμαλωσίας, αν πραγματοποιηθεί, θα πρέ-πει να την καταγγείλλουν, να την αποκαλύψουν και να την απομονώσουν σαν σοσιαλφασιστική, δηλαδή σαν αριστερή στα λόγια και φασιστική στην πράξη. Ακόμα περισσότερο θα πρέ-πει να απομονώσουν αυτή την εκστρατεία οι εργάτες γης και οι φτωχοί και φτωχομεσαίοι α-γρότες της χώρας, γιατί τους εκθέτει στα μάτια όλου του λαού και της δημοκρατικής κοινής γνώμης και τους ξεκόβει βαθιά από τον υπόλοιπο εργαζόμενο λαό προκαλώντας μια στρατηγική ζημιά στο πολύτιμο ταξικό μέτωπο των εργαζόμενων στην πόλη και την ύπαιθρο.

Το ενιαίο ταξικό μέτωπο του αληθινού αγώνα των εργαζομένων του χωριού (εργατών γης και φτωχών αγροτών) πρέπει επίσης να συγκρουστεί με τούτη την κυβέρνηση, αλλά ακριβώς για τους αντίθετους λόγους για τους οποίους συγκρούεται το κίνημα των μπλόκων. Πρέπει να συγκρουστεί επειδή τούτη εδώ η κυβέρνηση προσφέρει φτηνή εργατική δύναμη με μεσαιωνικούς όρους στους πλούσιους γαιοκτήμονες, επειδή αφήνει ασύδοτα τα παράσιτα και την ψευτοαριστερή κομματική γραφειοκρατία να ροκανίζουν επιδοτήσεις και κρατικές ενισχύσεις και να διαλύουν συνεταιρισμούς, επειδή αφήνει τους ρωσόδουλους σαμποταριστές να φρενάρουν τα έργα υποδομής της γεωρ-

γίας μεγάλης πνοής, όπως την εκτροπή του Αχελώου, επειδή παραδίνει την οικονομία της χώρας στην υπερεξοπλιστική επιθετική μανία των σοβινιστών απομιζώντας όλο το λαό, επειδή ακολουθεί πολιτική έντασης στο Αιγαίο και την Κύπρο και, κυρίως, επειδή υποχωρεί διαρκώς στις αξιώσεις της Ρωσίας και των ρωσόφιλων στο εξωτερικό και στο εσωτερικό μέτωπο καθυστερώντας και αυτή την ευρωπαϊκή και προοδευτική πορεία της χώρας. Τα παραπάνω σημαίνουν ότι ένα νέο προοδευτικό ταξικό κίνημα στο χωριό θα πρέπει πριν απ' όλα -και πιο πολύ απ' ότι με την κυβέρνηση- να συγκρουστεί με εκείνες τις ταξικές και πολιτικές δυνάμεις που ηγεμονεύουν σήμερα στο "κίνημα" των αποκλεισμών.

Αν τα μπλόκα νικήσουν, θα επικρατήσει βαρβαρότητα σ' αυτή τη χώρα. Όχι μόνο γιατί ένας νέος φασιστικός μεσαίωνας θα είναι σε θέση σε κάθε στιγμή να επιβάλει τη θέλησή του στην τεράστια πλειοψηφία του πληθυσμού, αλλά και γιατί θα σημάνει την κυριαρχία στη χώρα μιας υπερδύναμης που έχει δείξει πώς να λιώνει λαούς κάτω από τις ερπύστριες των τεθωρακισμένων της στο Αφγανιστάν και στην Τσετσενία ή να τους σπρώχνει σε ατέλειωτους ενδοεθνικούς πολέμους, όπως στον Καύκασο. Αν η βία των μπλόκων νικήσει, αυτός ο λαός θα πάει αρ-γά ή γρήγορα στο σφραγίδιο ενός άδικου πολέμου στο Αιγαίο και στην Κύπρο.

Οι δημοκράτες και οι ειρηνόφιλοι άνθρωποι θα πρέπει να σκεφτούν πολύ πάνω σε ένα φαινομενικά παράξενο γεγονός: ότι οι παλιοί αντικομμουνιστές, οι χειρότεροι οπαδοί της φασιστικής και χουντικής αντίδρασης, οι παλιοί φίλοι του αμερικανικού ιμπεριαλισμού όταν αυτός βασάνιζε τη χώρα, είναι τώρα όλοι αντιευρωπαίοι και ρωσόφιλοι. Δε θα πρέπει σε κανέναν να περάσει απαρατήρητο ότι οι ναζιστές της "Χρ. Αυγής" είναι επίσης ρωσόφιλοι και υποστηρίζουν φανατικά κάθε είδους μπλόκο από στεριά και θάλασσα. Παντού θα βρεί κανείς τώρα χέρι -χέρι την παλιά αντίδραση με την ψευτική αριστερά, εκείνην που πρόδωσε το παλιό πρωικό ΚΚΕ και σκότωσε το γραμματέα του Ν. Ζαχαριάδη παρέα με τους ρώσους αποστάτες.

'Έχουμε πια μπει σε μια εποχή που η αντίδραση φοράει επαναστατικό προσωπείο.

Το προσωπείο αυτό πρέπει να πέσει και θα πέσει.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΡΣΕΝΗ Πρώτες εκτιμήσεις: Σε δευτική κατεύδυνση

Για το καινούριο σύστημα για τα ΑΕΙ που προτείνει ο Αρσένης θα έχουμε ένα πιο αναλυτικό όρθρο στο επόμενο φύλλο της Ν. Ανατολής αφού μελετήσουμε τα σκόρπια στοιχεία του που σταδιακά φτάνουν στη δημοσιότητα.

Μπορούμε ωστόσο από τώρα να πούμε ότι η πρόταση Αρσένη βρίσκεται σε μια προοδευτική κατεύθυνση ιδιαίτερα σε σχέση με το απόλυτο σκοτάδι της σημερινής διαδικασίας εισόδου στα ΑΕΙ. Το σημερινό σύστημα μπορεί να ονομαστεί διχτατορία του παπαγαλισμού. Σύμφωνα μ' αυτό, οι έλληνες έφηβοι στην πιο ζωντανή και κρίσιμη στιγμή της ύπαρξής τους πρέπει να διαβάσουν πολλά και να στερηθούν φύση και κοινωνική ζωή για να μπουν σε μια διαδικασία ανελένητου ανταγωνισμού που θα κρίνει το μέλλον τους και, κυρίως, το κύρος τους. Ακόμα περισσότερο όμως θα πρέπει να σκοτώσουν μέσα τους απόλυτα την αληθινή αγάπη για τη γνώση, α-

φού θα εξεταστούν όχι για το αν έχουν καταλάβει, αλλά για το αν υπόκυψαν στο διαστροφικό πνεύμα της αποστήθισης. Σύμφωνα μ' αυτή τη διχτατορία, όποιος αρνηθεί τούτη τη διαδικασία χάνει για πάντα το δικαίωμα να σπουδάσει σε ανώτατο επίπεδο, αφού απαγορεύονται τα ιδιωτικά ΑΕΙ στη χώρα μας. Μόνο οι πλούσιοι μπορούν να σπουδάσουν τα "αποτυχημένα" παιδιά τους στο εξωτερικό. Οι υπόλοιποι "αποτυχημένοι" έχουν "τελειώσει".

Το καλό με το προτεινόμενο σύστημα είναι ότι επιτρέπει σε κάποιον να σπουδάσει δίχως να παπαγαλίσει απόλυτα, δηλαδή του επιτρέπει να παρακάμψει το θεόρατο τοίχο των εισαγωγικών και να πετύχει το ίδιο αποτέλεσμα σπουδάζοντας περισσότερα χρόνια και δίνοντας λίγα λεφτά.

Αυτό είναι τόσο καλό, που το κέντρο της πολιτικής αντίδρασης στη χώρα μας, το ψευτοΚΚΕ, χτύπησε έντονα αυτό το νέο σύστημα. Σε ότι αφορά τώρα

ΟΧΙ ΣΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Να λοιπόν που ο ελληνορθόδοξος θρησκευτικός μεσαίωνας έκανε πάλι το θαύμα του!

Η μητρόπολη της Δράμας και ο παπάς της ενορίας Αγ. Τριάδας αρνήθη

ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΚΑΙ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΕΣ

συνέχεια από τη σελ. 4

Λιμάνια.

Η απεργία αυτή απαγόρευε όχι μόνο στα συγκεκριμένα ελληνικά ακτοπλοϊκά πλοία να κάνουν τις μεταφορές προσώπων και εμπορευμάτων, αλλά σε κάθε πλοίο. Ήταν καταπληκτικό ότι οι περιφρουρητές, για να ταλαιπωρήσουν παραπέρα τους ευρωπαίους οδηγούς που εγκλωβίστηκαν στο λιμάνι της Πάτρας, ήταν αντίθετοι και με την προσέγγιση ξένου πλοίου που θα έκανε τη μεταφορά τους πίσω στις χώρες τους.

Με λίγα λόγια, οι περιφρουρητές δεν έκφραζαν την οργανωμένη άρνηση των ναυτεργατών να πουλήσουν την εργατική τους δύναμη στους εργοδότες τους, αλλά την άρνησή τους να επιτρέψουν οποιαδήποτε παροχή του προϊόντος που λέγεται μεταφορά στους καταναλωτές ή τους παραγωγούς κάθε είδους.

Όταν οι εργάτες ενός εργοστασιακού κλάδου απεργούν, περιφρουρούν την παύση της παραγωγής του δοσμένου κλάδου. Αν, π.χ., αρνούνται στους καπιταλιστές εργοδότες τους να πουλήσουν παπούτσια, δεν αρνούνται στο λαό να αγοράζει και να φοράει παπούτσια. Άλλωστε το να αγοράζει ο κόσμος παπούτσια από άλλους καπιταλιστές όχι μόνο δεν ενοχλεί, αλλά ευνοεί τους απεργούς, γιατί επιταχύνει τη συντριβή του “δικού” τους εχθρικού κεφάλαιου.

Όμως εδώ ο σοσιαλφασισμός ήθελε να διαφυλάξει τα συγκεκριμένα αφεντικά των ναυτεργατών από την απεργία, αφού, όπως είπαμε, δεν τα είχε σαν αντίπαλο, και να ταλαιπωρήσει όλη την υπόλοιπη κοινωνία. Γ' αυτό οι ακτοπλόδοι δεν έπαθαν τίποτα από την απεργία, αφού τα φορτηγά, που είναι το κύριο αντικείμενο μεταφοράς αυτή την εποχή, έμειναν εγκλωβισμένα στα λιμάνια. Έτσι, συνέχισαν να μένουν διαθέσιμα για να γεμίσουν τα πλοία όταν θα σταμάταγε η απεργία. Μάλιστα η μεταφορά θα κόστιζε τώρα λιγότερο στους εφοπλιστές, αφού τα καράβια θα ταξίδευαν για μερικές μέρες μετά το τέλος της απεργίας γεμάτα με φορτηγά και αφού οι εφοπλιστές δε θα πλήρωναν ούτε τις μέρες της απεργίας στο προσωπικό τους ούτε θα ξόδευαν καύσιμα για την κίνηση των πλοίων τους με μισοάδεια αμπάρια, όπως θα έκαναν αν δεν υπήρχε η απεργία. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που οι κνίτες και η ΠΝΟ δεν είπαν λέξη για πληρωμή των μεροκάματων της απεργίας, ενώ επέμεναν λυσσαλέα για τις πενταροδεκάρες της διαφοράς της σύνταξης και, βέβαια, για τις συντάξεις των καπετάνιων ως την τελευταία στιγμή. Αυτή τη φροντίδα του ψευτοΚΚΕ για τους εφοπλιστές τούτοι εδώ την ανταπόδωσαν σε όλη τη διάρκεια της απεργίας με δύο τρόπους: ο ένας ήταν να κρατήσουν ενδιάμεση στάση μεταξύ κυβέρνησης - απεργών και ο άλλος να κλείσουν τα φώτα των πλοίων (εκτός των χώρων ενδιαίτησης των πληρωμάτων!) για να παγιώσουν την απερ-

γία στην κρίσιμη τελευταία μέρα πριν την τελική συνάντηση υπουργείου - ΠΝΟ.

Το ότι ο σοσιαλφασισμός δεν απεργεί αρνούμενος να παράγει, αλλά απεργεί αρνούμενος στον υπόλοιπο πληθυσμό το δικαίωμα να καταναλώσει, φαίνεται πολύ καθαρά στις απεργίες των εργατών αποκομιδής των σκουπιδιών. Θα έχουν όλοι προσέξει ότι σ' αυτές τις απεργίες οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, που επίσης ηγεμονεύονται από τους σοσιαλφασίστες στο ιδεολογικό επίπεδο, αρνούνται όχι μόνο την παροχή εργασίας της αποκομιδής από τους ίδιους, αλλά την αποκομιδή από οποιονδήποτε άλλο, δηλαδή από το κράτος, το Δήμο τους, ιδιώτες κ.λπ. Για τους σοσιαλφασίστες το βασικό ζήτημα είναι να μείνουν τα σκουπίδια στο δρόμο για να απειλούν τον πληθυσμό με τη δυσοισιά και την αρρώστια. Είδαμε πώς στις τελευταίες μεγάλες πλημμύρες το ψευτοΚΚΕ ψήφιζε μέσα στην ΠΟΠ - ΟΤΑ συνέχιση της απεργίας παρ' όλο που τα σκουπίδια είχαν φράξει τους αποχετευτικούς αγωγούς και παρ' όλη την οργή του κόδουμον ενάντια στην απεργία σε τέτοιες ώρες. Αυτή είναι η ακραία φασιστική εκδήλωση της λογικής της ομηρίας του λαού.

Μια δημοκρατική ταξική απεργία των εργατών αποκομιδής δε θα εμπόδιζε οποιονδήποτε να μαζέψει τα σκουπίδια, αλλά θα τον εμπόδιζε να χρησιμοποιήσει τα φορτηγά του Δήμου. Αν κάποιος άλλος τα μάζευε, αυτό θα κόστιζε επιπλέον δις σε κράτος, δήμους κ.λπ. Σε μια τέτοια περίπτωση η απεργία θα κράταγε πολύ περισσότερο, θα ήταν πιο αμφίρροπη και πιο οδυνηρή για τους εργάτες, αλλά θα είχε τη λαϊκή συμπάθεια.

Το παλιό επαναστατικό ΚΚΕ έβαζε πάντα σαν ζήτημα αρχής στις απεργίες την εξασφάλιση της λαϊκής υποστήριξης. Για τις απεργίες στην κοινή αφέλεια και στους αρτεργάτες έβαζε πάντα σαν πρώτη προϋπόθεση για το ξέσπασμα της απεργίας το κέρδισμα της κοινής γνώμης και το πάρσιμο μέτρων για να μην υποφέρει ο λαός.

Έτσι, λοιπόν, μια λαϊκή ναυτεργατική απεργία, ακόμα και αν θα έπρεπε να κατευθυνθεί κύρια ενάντια στο κράτος και όχι ενάντια στους εφοπλιστές, θα έπρεπε να φροντίσει να κινούνται λίγα πλοία, ώστε μερικές απαραίτητες μεταφορές να πραγματοποιούνται. Όπως για να μην καταστρέφονται προϊόντα σαν τα νωπά τρόφιμα, να εξασφαλίζονται οι μεταφορές προσώπων εκεί που δε γίνεται αλλιώς (π.χ. νησιά δίχως αεροδρόμια). Ακόμα θα έπρεπε να προαναγγέλλεται η απεργία καθαρά σαν διαρκείας και όχι υπό την αίρεση της συνέχισης. Τέλος, θα έπρεπε να έχει ένα ή δύο σαφή αιτήματα άμεσα και καυτά και να τα κρατάει σταθερά και όχι να ξεκινάει με κάποιο πρώτο αίτημα, π.χ. το φορολογικό, και όταν αυτό χοντρικά ικανοποιείται να προβάλλει ένα άλλο, π.χ. τη σύνθεση των πληρωμάτων.

Μια απεργία που είναι διχατορική απέναντι στις μάζες δεν μπορεί να είναι δημοκρατική μέσα στους κόλπους της. Είναι πραγματικά σκανδαλώδες ότι μια μειοψηφική δύναμη στο συνδικάτο της ΠΝΟ, όπως είναι το ψευτοΚΚΕ, υποκατέστησε τους ίδιους τους απεργούς παραμορφώνοντας την αληθινή εικόνα αυτής της απεργίας απέναντι στο λαό, καθώς ήταν αυτό που άσκησε όπως αυτό ήθελε τη βία της περιφρούρησης. Όλες οι πορείες των “ναυτεργατών” στο κέντρο του Πειραιά, όλες οι συμπλοκές με τους φορτηγατζήδες μπροστά στους καταπέλτες, όλα τα σπρωχύματα με τους λιμενικούς στον Πειραιά και αλλού έγιναν σχεδόν αποκλειστικά από μέλη του ψευτοΚΚΕ μη ναυτικούς κάτω από την καθοδήγηση του αρχισοσιαλφασίστα του Πειραιά Ξένου.

Αν ο σοσιαλφασισμός έβγαζε μπροστά στις κάμερες της τηλεόρασης διαφράγματα, διαφράγματα της κνίτης αυνδικαλιστή του ΣΥΝ Νταλακογιώργου και όχι έναν εν ενεργεία κνίτη του ψευτοΚΚΕ, το οποίο έχει όλη τη δύναμη της αντιπολίτευσης μέσα στην ΠΝΟ, ήταν για να μην αποκαλυφθεί στο λαό η σχέση των αγροτικών μπλόκων του ψευτοΚΚΕ με τα μπλόκα των λιμανιών. Αυτή η σχέση αποκαλύφθηκε μόνο στο τέλος της απεργίας, όταν το ψευτοΚΚΕ έχασε την τελευταία κρίσιμη μάχη στην ηγεσία της ΠΝΟ και έμεινε μειοψηφία. Αυτή την απόφαση να σταματήσει η απεργία την πήρε η πλειοψηφία μέσα από το πολιτικό μέτωπο ΠΑΣΟΚ και μητσοτακτικής τάσης της ΝΔ. Εκεί το ψευτοΚΚΕ έστειλε τους μπράβους του για να φωνάξουν το σύνθημα “πουλημένη ΠΝΟ”, έχαλλο επειδή έσπασε ένας αποκλεισμός στρατηγικού χαρακτήρα και ο οποίος θα διευκόλυνε αφάνταστα τους ρωσόδουλους να στήσουν τα αγροτικά μπλόκα του δεύτερου γύρου. Εκείνη τη νύχτα το ψευτοΚΚΕ αποδείχτηκε δύναμη ανωμαλίας και τυφλής φασιστικής βίας όχι μόνο στα μάτια όλου του λαού, αλλά και στα μάτια των ναυτεργατών της ακτοπλοΐας, που ήξεραν ότι τα δικά τους συγκεκριμένα αιτήματα είχαν σε βασικές γραμμές ικανοποιηθεί.

Ασφαλώς αυτή απεργία των ναυτεργατών δεν είναι η τελευταία στην οποία θα ηγεμονεύσει το ψευτοΚΚΕ παρά την πτώση του κύρους του την τελευταία νύχτα. Όσο στην ηγεσία της ΠΝΟ θα βρίσκονται εργατοπατέρες του κρατικού και φιλοεφοπλιστικού συνδικαλισμού, που όχι μόνο δεν αντιστέκονται, αλλά σέρνονται πίσω από τη γραμμή του σοσιαλφασισμού, το ψευτοΚΚΕ θα δυναμώνει τις θέσεις του. Η προώθηση και μέσα στους ναυτεργατές των θέσεων του ταξικού αντισοιαλφασιστικού συνδικαλισμού, που εκφράζεται τώρα στην επισκευαστική Ζώνη του Πειραιά από την ΟΑΚΚΕ, θα είναι το μόνο αντίδοτο στην επέλαση αυτής της νεοαζιστικής πανούκλας.

Ντροπή σας, προβοκάτορες

Ανάμεσα στα “επιχειρήματα” που μεταχειρίζεται ο ελληνικός σοβινισμός και οι ρωσόδουλοι για να χτυπήσουν και να καθυποτάξουν τη Δημοκρατία της Μακεδονίας είναι και το τερατώδες ψέμα ότι είναι χώρα παραγωγής πρωίνης, με την κρατική κάλυψη μάλιστα.

Από την ενορχηστρωμένη αυτή επίθεση δε θα μπορούσε να λείψει το κόμμα του Σαμαρά, ο ευρωβουλευτής του οποίου Νικήτας Κακλαμάνης έθεσε “το ζήτημα των εργαστηρίων πρωίνης” στο ευρωκοινοβούλιο ζητώντας τη λήψη άμεσων μέτρων από τα αρμόδια ευρωπαϊκά όργανα. Την πρέπουσα απάντηση του έδωσε ο υπουργός Εσωτερικών

Τόμισλαβ Τσόκρεφσκι, ο οποίος σε συνέντευξη Τύπου (βλ. Ελευθεροτυπία, 25 Γενάρη) απέρριψε τις κατηγορίες του Κακλαμάνη και κάλεσε μάλιστα τις ελληνικές αρχές να στείλουν δικούς τους ερευνητές να επισκεφ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ: ΑΝΘΡΑΚΕΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο άρθρο της εφημερίδας μας ότι η απεργία των καθηγητών καθοδηγήθηκε από τις ρώσικες και ρωσόφιλες δυνάμεις της χώρας με σκοπό όχι φυσικά να διεκδικήσει κάποια αύξηση ούτε να ενώσει πάνω σ' αυτό το αίτημα τον κλάδο με το λαό, αλλά για να πιέσει μέσα σ' ένα μπαράζ απεργιών καθοδηγούμενο απ' το ρώσικο μπλοκ τις ευρωπαϊκές δυνάμεις της χώρας, όπως αυτές εκφράζονται σήμερα κύρια μέσα από τη Σημιτική πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο η απεργία είχε σκοπό να ξεσηκωθεί ένα θόρυβο, να κάνει εφέ και να δώσει πάσα στα νέα μπλόκα που ετοίμαζε ο Πατάκης.

Πραγματικά, την 1^η βδομάδα της απεργίας μεθοδεύτηκε με φοβερή ένταση η ενίσχυση του ποσοστού της απεργίας. Έτσι στήθηκαν απεργιακές επιτροπές οι οποίες στάλθηκαν σε όλα τα σχολεία της χώρας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στην απεργία του '88 ουσιαστικά δε στάλθηκαν επιτροπές στα σχολεία (δεν υπήρχε λόγος άλλωστε, μια και οι καθηγητές τότε δεν περίμεναν κανέναν να τους υποδείξει να κάνουν απεργία, γιατί την ήθελαν και την είχαν υπερψηφίσει με συντριπτικά ποσοστά και ασύλληπτο ενθουσιασμό). Ούτε βέβαια ήταν τόσο έντονη η ψυχολογική πίεση που ασκήθηκε στους μη απεργούς. Τώρα όμως αυτό κρίθηκε από την ΟΛΜΕ απαραίτητο, μιας και οι καθηγητές στα μέσα της 1^{ης} εβδομάδας δεν είχαν ζεσταθεί ακόμα, και μάλιστα, σύμφωνα με ομολογία των "αρχηγών" της απεργίας, είχαν ορατή κάμψη τα ποσοστά συμμετοχής σε σχέση με την 1^η μέρα.

Η ΠΥΡΟΔΟΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΣΕΝΗ

'Ο,τι όμως δεν πέτυχαν οι μηχανισμοί της σοσιαλφασιστικής έμπνευσης το πέτυχε η κόντρα Αρσένη-Σημίτη. Ο Αρσένης δηλαδή πίεσε το Σημίτη στο ζήτημα των καθηγητών να δειξει το ΠΑΣΟΚ "το κοινωνικό του πρόσωπο" ταυτίζομενος έτσι με τους ρώσους (Λαλιώτη, Σκανδαλίδη) μέσα στο ΠΑΣΟΚ, που χρησιμοποιούν ακριβώς το ίδιο επιχείρημα, ότι η κυβέρνηση δεν είναι τόσο φιλολαϊκή όσο θα έπρεπε. Έτσι, ο Σημίτης έδωσε κάποια χρήματα θέλοντας βασικά να κλείσει το μέτωπο των καθηγητών για να ασχοληθεί με το μέτωπο των αγροτικών μπλόκων, αλλά και να κλείσει το μέτωπο με τον Αρσένη. Φυσικά αυτή η υποχώρηση έγινε μέχρι ενός σημείου, δεν έγινε ξεγύμνωμα της κυβέρνησης, πράγμα που θα συνέβαινε αν έσπαγε την εισοδηματική της πολιτική. Βέβαια το να σπάσει η εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης θα ήταν κάτι το εξαιρετικό, αν έσπαγε από την προοδευτική πλευρά και όχι από την αντιδραστική. Από την προοδευτική πλευρά σημαίνει να χτυπηθεί η "ρώσική" πολιτική της κυβέρνησης, δηλαδή τα λεφτά να παρθούν από τους εξοπλισμούς, τη μίζα, τον Κόκκαλη κλπ. Από την αντιδραστική πλευρά σημαίνει να χτυπηθεί η "ευρωπαϊκή" πολιτική της κυβέρνησης, δηλαδή τα λεφτά να παρθούν από τις δημόσιες επενδύσεις, να μετατραπούν σε δημόσιο χρέος, να βοηθήσουν την απόκλιση από την Ευρώπη.

Η ΟΛΜΕ θέλει να σπάσει την εισοδηματική πολιτική από τα δεξιά

και μάλιστα διαφεύροντας τους καθηγητές, καθώς διεκδικεί λεφτά γι' αυτούς επειδή "είναι ξεχωριστός ο κοινωνικός τους ρόλος". Η ΟΛΜΕ κάνει πλιάτσικο στον προϋπολογισμό σαν ανερχόμενος φασισμός των μεσοστρωμάτων. Σε μια τέτοια ΟΛΜΕ δε χρειάζεται ούτε μια δραχμή αύξηση. Αυτή η ΟΛΜΕ πρέπει να τοποθετεί για να γεννηθεί μια νέα δημοκρατική και ταξική ΟΛΜΕ.

Τα χρήματα που έδωσε ο Αρσένης δόθηκαν με τη μορφή του επιδόματος εξωδιδακτικής απασχόλησης και ήταν μόλις 6000 καθαρά. Αυτό το εξαχίλιαρο λοιπόν έδωσε το πρόσχημα που απεγνωσμένα έψαχνε η ηγεσία της ΟΛΜΕ για να φουντώσει του καθηγητές και να τους θρέψει με νέες ελπίδες διευκολύνοντας τους "ρώσους" στο έπακρο την ώρα που η απεργία τους κατέρρεε.

Έτσι, σε όλες τις συνελεύσεις της Πέμπτης 23 Γενάρη οι πολιτικοί αρχηγοί αυτής της απεργίας προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένα κλίμα παραληρήματος. Ντοπάρισαν τους καθηγητές με το επιχείρημα: "Τώρα παρά ποτέ μπορούμε να διεκδικήσουμε τα περισσότερα, μιας και ο Σημίτης θέλει να κλείσει το μέτωπο των καθηγητών για ν' ασχοληθεί με τους αγρότες. Τώρα πιέζουμε πολύ. Κρατηθείτε μέχρι και τη Δευτέρα που χρωμε τη νέα συνάντηση με τον Αρσένη, τη Δευτέρα να ανεβάσουμε τα ποσοστά μας σε 100%". Σημειωτέον ότι τη Δευτέρα 27 Γενάρη ήταν η νέα συνάντηση με τον Αρσένη και αμέσως μετά, την Τρίτη, οι νέες γενικές συνελεύσεις των καθηγητών, που μέσα σε λίγες ώρες και χωρίς ουσιαστική ενημέρωση έπρεπε να εκτιμήσουν αν οι προτάσεις του υπουργού θα τους συνέφεραν για να συνεχίσουν ή όχι τις κινητοποίησεις τους. Επίσης την ίδια μέρα άρχιζαν και οι αγροτικές κινητοποιήσεις. Όλα έπρεπε να γίνουν εν θερμώ και ταχύτατα. Πάντα η σύγχυση ευνοεί τα σκοτεινά σχέδια, είναι αιλήθεια.

Έτσι οι καθηγητές έπεσαν στο δόκανο του σοσιαλφασισμού. Ένα δόκανο που, στο κυνήγι του θησαυρού στο οποίο αποδύθηκαν, δεν τους έκανε να νιώσουν τον πόνο.

Σε συνέλευση που συμμετείχαν σύντροφοί μας διαπίστωσαν ότι έγινε προσπάθεια να οχλοποιηθεί η συνέλευση, να περάσει η λογική του πλιάτσικου και της βούτας στον προϋπολογισμό, ώστε οι καθηγητές να ποδοπατούν εύκολα όποιον πήγαινε να τους εμποδίσει να φτάσουν στον πολυπόθητο θησαυρό.

Τέτοιοι θεωρήθηκαν σ' ένα βαθμό οι σύντροφοί μας που με τοποθετήσεις τους στη γενική συνέλευση της Ζ' ΕΛΜΕ δήλωναν την αντίθεσή τους με τη συγκεκριμένη απεργία και τις μεθοδεύσεις της. Αυτές οι τοποθετήσεις έκαναν τους τραμπούκους του σοσιαλφασισμού να τους σπρώχνουν και να τους απάγουν τα μικρόφωνα κάτω από ιαχές αποδοκιμασίας, που σε τίποτα δεν είχαν να κάνουν με δημοκρατικές διαδικασίες απεργιακών συνελεύσεων. Ευτυχώς όμως η δημοκρατία, που έχει παράδοση σ' αυτή τη χώρα και σ' αυτό το λαό, εκφράστηκε με την αντίθεση αρκετών καθηγητών στους τραμπούκισμούς και στις απειλές διαγραφής. Αυτοί απαίτησαν από τους συντρόφους να παραμείνουν στη συνέλευση και να μιλήσουν.

Έτσι, λοιπόν, πυροδοτήθηκε το

κίνημα των καθηγητών από την κίνηση Αρσένη. Τους μοστράρισε ένα μικρό ψήγμα χρυσού (το εξαχίλιαρο), το πήρε η ΟΛΜΕ και το λανσάρισε για πλούσια φλέβα χρυσού, που μάλιστα βρίσκονταν πολύ κοντά της. Μόλις δύο μέρες πορεία ακόμα, έλεγαν, μέχρι τη Δευτέρα 27 Γενάρη. Από κει και πέρα όλα ήταν εύκολα γι' αυτούς. Απ' άκρη σ' άκρη στην Ελλάδα αναποφάσιστοι και μη περίμεναν τη νέα διαπραγμάτευση. Τα ποσοστά τη Δευτέρα ανέβηκαν πολύ.

ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Το βράδυ της Δευτέρας έγινε η νέα συνάντηση. Ο Αρσένης αντί για 6000 καθαρά έδωσε 15000 μικτά, και μάλιστα σε τρεις δόσεις (5000 από την 1^η Γενάρη μέχρι και τον Ιούνη, 5000 επιπλέον από τον Ιούλη και 5000 μετά από το Νοέμβρη. Δηλαδή έδωσε συνολικά για το 1997 100.000 μικτά, μείον 20% κρατήσεις = 80000 καθαρά). Κάθε καθηγητής δηλαδή που απήργησε μέχρι την Τρίτη 28 Γενάρη και είχε επτά μέρες απεργίας είχε ήδη χάσει 85000 και η κυβρένηση του δίνει με τη μορφή αύξησης τις 80000. Άρα βγαίνει χρεωμένος κι ένα πεντοχίλιαρο. Αυτό βέβαια στο βαθμό που δεθα συνεχίσει την απεργία, γιατί διαφορετικά η απώλεια είναι πολύ μεγαλύτερη. Από το 1998 η αύξηση αυτή των 15000 μείον κλίμακα φορολογίας, μείον πληθωρισμός φτάνει στις 10000 περίπου καθαρά κάθε μήνα. Τελικά δηλαδή αυτή η απεργία έφερε, μέχρι τις 31/1, αποτελέσματα που κινητοποιούνται στη λογική της κυβέρνησης, ότι δηλαδή η όποια αύξηση θα είναι για το 1998. Αυτό έφερε, και μάλιστα με φοβερές απόλειες που δεθα τις είχαν οι καθηγητές με μισή καρδιά ψήφιζαν τη συνέχιση της απεργίας στις 28 του Γεναρίου, ενώ μερικοί άρχισαν να γυρίζουν στα σχολεία για δουλειά. Σε προτάσεις που έγιναν για μυστική ψηφοφορία σε συνελεύσεις της πρωτεύουσας, αλλά και της επαρχίας, βγήκε πάλι ο σοσιαλφασισμός να τις εμποδίσει, ενώ είχε κάνει τα πάντα για να λοιδορεί και να περιπατεί όσους φανερά και θαρραλέα ψήφιζαν την αντίθεσή τους σ' αυτή την απεργία. Είναι κι αυτό ένα δείγμα του κλίματος που διαμορφώθηκε σ' αυτή την απεργία.

Από δω και πέρα και απ' όσες πληροφορίες έχουμε υπάρχει μια τάση από τους καθηγητές να σταματήσει η απεργία. Άλλωστε, στην τελευταία γ.σ. των προέδρων των ΕΛΜΕ οι αρνητικές ψήφοι ήταν 2 (ενώ στην προηγούμενη 1), ενώ τα λευκά από 2 έγιναν 10. Όμως η ρώσικη πολιτική στην Ελλάδα δε θέλει να ξεμπροστιστεί και να γυρίσει με σκυμμένο κεφάλι πίσω (πώς αλλιώς θα μπορέσει να ξανακουνήσει την αχλαδιά όποτε το απατήσουν τα ρώσικα συμφέροντα); Κάτι που σ' επίπεδο αιτημάτων είναι πια μια πραγματικότητα. Θέλει λοιπόν να συντηρήσει ένα κλίμα δήθεν αγγών για να μπορεί να κουνάει τον καθηγητή σα μαριονέτα κατά βούληση. Έτσι, άρχισε να

ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΟΠΛΑ

Η αστική τάξη της χώρας, ποτισμένη (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) μέχρι το μεδούλι από το σοβινισμό και την ξενοδουλεία, προχωρεί ακάθεκτη στο βάραθρο που την οδηγεί η ρωσόφιλη πολιτική της παρασέρνοντας στο διάβα της έναν ολόκληρο λαό. Στη βάση του αντιτουρκισμού της δύλα επιτρέπονται, ακόμη και η αλλαγή διεθνούς προσανατολισμού της χώρας.

Αφορμή για τις παραπάνω σκέψεις μας έδωσε ένα ολοσέλιδο άρθρο στην Ελευθεροτυπία (29 Δεκέμβρη 1996) του ευρωβουλευτή της ΝΔ και πρώην προέδρου του ΣΕΒ Στέλιου Αργυρού, στο οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ καλεί, με έμμεσο βέβαια τρόπο, στην προμήθεια όπλων από τη Ρωσία και "διευκολύνσεων" προς τη Ρωσία. Τίτλος του άρθρου (και παράλληλα βασικό του επιχείρημα) "Φθηνή και ποιοτική άμυνα".

Ας δύνεται μερικά από τα "επιχειρήματα" και τις θέσεις του:

«Στη σημερινή διεθνή πραγματικότητα, που χαρακτηρίζεται από την κατάρρευση του διπολισμού, είναι φανερό ότι η αμυντι-

κή ικανότητα μιας χώρας ενισχύεται αποφασιστικά μέσω μιας πολύμορφης συμμετοχής της σε διεθνείς οικονομικούς, αμυντικούς και πολιτικούς θεσμούς **και όχι σε μια και μόνο στρατιωτική συμμαχία** (σας η υπογράμμιση δική μας - δεν είναι φανερό εδώ ότι υποτιμά το ρόλο του ΝΑΤΟ και καλεί σε παραγκώνισή του;)... Η θεσμική ένταξη θα έπρεπε να αποτελεί πρωταρχικό στόχο της εξωτερικής μας πολιτικής, με κύρια στοιχεία τα ακόλουθα: (...) την επιδιάζη διμερών και πολυμερών συμμαχιών **πολιτικής και στρατιωτικής αλληλεγγύης μέσα και έξω από την Ε.Ε.** Αυτό συνεπάγεται την **παροχή διευκολύνσεων** και υπηρεσιών που η Ελλάδα μπορεί να προσφέρει» (σας: Πρόκειται για τη γνωστή στους αναγνώστες μας από πολιότερα όρθρα μας πρόταση στελεχών του ΕΛΙΑΜΕΠ όπως ο Βερέμης κι ο Βαληνάκης να δοθούν βάσεις και λιμενικές διευκολύνσεις για το ρώσικο πολεμικό στόλο στα ελληνικά νησιά του Αιγαίου).

Το πρόσφατα εξαγγελμένο εξοπλιστικό πρόγραμμα της κυβέρνη-

σης το χτυπάει όχι σαν τέτοιο ή σαν τροχοπέδη στην αναγκαία (για αστό τουλάχιστον) σύγκλιση, αλλά σαν μονομερώς εξαρτώμενο από τις ΗΠΑ: «Το εξοπλιστικό πρόγραμμα που εξαγγέλθηκε, και αν ακόμα ενισχύσει την αποτρεπτική μας ικανότητα στο στρατιωτικό επίπεδο, δεν είναι συντονισμένο με τους γενικότερους στόχους της αμυντικής πολιτικής, γεγονός που μπορεί να περιορίσει δραστικά την αποτελεσματικότητά της. Δύο κρίσιμα δεδομένα του προγράμματος εξοπλισμών ενισχύουν την εκτίμηση αυτή: Πρώτον, η μεγάλη εξάρτηση που προβλέπεται από τις ΗΠΑ, η οποία όχι μόνο δεν προωθεί την ενσωμάτωση της Ελλάδας στην Ε.Ε., αλλά δεν εξασφαλίζει και το μέγιστο δυνατό βαθμό ασφαλείας, καθώς παραβλέπονται τόσο οι ιδιαίτερες σχέσεις των ΗΠΑ με την Τουρκία, αλλά και η πιθανή οικονομική και πολιτική αντιπαλότητα ΗΠΑ-Ε.Ε., ειδικότερα στην περιοχή των Βαλκανίων. Δεύτερο, το ύψος των δαπανών που προβλέπει το πρόγραμμα αναμφισβήτητα δυσχεραίνει την ή-

δη δύσκολη οικονομική κατάσταση και απομακρύνει την πιθανότητα έγκαιρης συμμετοχής της Ελλάδας στη Νομισματική Ένωση».

Αυτό προβλέπεται να είναι και το βασικό επιχείρημα των ρωσόδουλων το επόμενο διάστημα: Αγοράστε φτηνά και ποιοτικά όπλα από τη Ρωσία, ώστε και να αντιμετωπιστεί η τουρκική απειλή και να πετύχουμε τους στόχους του Μάαστριχτ!

Ο Αργυρός λέει: Στην ποσοτική υπεροχή της Τουρκίας σε εξοπλισμούς απαντήστε με φτηνούς και ποιοτικούς εξοπλισμούς: «Το εξαγγελθέν εξοπλιστικό πρόγραμμα προκρίνει την ποσοτική ισορροπία μέσω στρατιωτικών δαπανών ανάλογων με αυτές που πραγματοποιεί η Τουρκία... Η Ελλάδα δεν μπορεί να ασκήσει πίεση στην Τουρκία μέσω του ποσοτικού ανταγωνισμού, διότι η Τουρκία ούτως ή άλλως εξοπλίζεται πολλαπλάσια... Αν επιλεγεί η οδός της ποιοτικής ανταπόκρισης στους εξοπλισμούς και της αναβάθμισης του ανθρώπινου δυναμικού στη διεθνή θέση της χώρας».

Μήπως οι "αθώες" φρασούλες περί "παρωχημένων δογμάτων" και "πολυδιάστατης αμυντικής πολιτικής" σας θυμίζουν το μακαρίτη Παπανδρέου;

ΒΡΑΧΟΝΗΣΙΔΕΣ Ο ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΑΚΑΘΕΚΤΟΣ

Επιβεβαίωση του άρθρου του σχετικού με τον τραμπούκικης έμπνευσης εποικισμό των βραχονησίδων αποτελεί και μια είδηση που γράφτηκε στον Τύπο (βλ. Ελευθεροτυπία, 16 Γενάρη) για την εγκατάσταση βιομηχανικής μονάδας-μαμούθ στην ακατοίκητη βραχονησίδα Γαυδοπούλα στα νότια της Κρήτης (λες και δεν είχε ανάγκη η πετιρωτική χώρα με την αποβιομηχάνιση και την ανεργία των μεγάλων αστικών κέντρων να φτιαχτεί εκεί αυτή η μονάδα).

Συγκεκριμένα, μια υπό ίδρυση εταιρεία-φάντασμα (χωρίς λοιπά στοιχεία, αφού στο φάκελο που υποβλήθηκε στην αρμόδια Διεύθυνση Χωροταξίας δεν αναφέρονται ούτε το κόστος του έργου ούτε τα ονόματα των επιχειρηματιών) θέλει να φτιάξει μονάδα κατασκευής και συντήρησης εμπορευματοκιβωτίων και μεταλλικών κατασκευών. Το δημοσίευμα αναφέρει ότι έχει ζητηθεί να εκφράσουν τις απόψεις τους η νομαρχία Χανίων, η κοινότητα Γαύδου, η περιφέρεια Κρήτης **και το ΓΕΕΘΑ** (τι δουλειά έχει αυτό σε βιομηχανική μονάδα, αν παράλληλα δεν εμπλέκονται και ζητήματα στρατιωτικής φύσης;).

Η λειτουργία της μονάδας προ-

είναι η τουρκική επιθετικότητα, τότε θα μπορούσαμε να ενισχύσουμε την αποτρεπτική ικανότητα των ενόπλων δυνάμεων με πολύ χαμηλότερο κόστος, καθώς δεν θα είμαστε υποχρεωμένοι να παρακολουθούμε τα μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα της Τουρκίας.

Και η κατάληξή του: «Το εξοπλιστικό πρόγραμμα πρέπει να αναθεωρηθεί και η αμυντική μας πολιτική **να διευρύνει τη στρατεύση της**. Η αποτρεπτική ικανότητα των ενόπλων δυνάμεών μας μπορεί να ενισχυθεί με χαμηλότερο κόστος, **αν απομακρυνθούμε από παρωχημένα δόγματα** και αν αντιμετωπισθεί ως ένα σημαντικό, αλλά όχι μοναδικό στοιχείο μιας **πολυδιάστατης αμυντικής πολιτικής** που θα ενισχύει αποφασιστικά τη διεθνή θέση της χώρας».

Μήπως οι "αθώες" φρασούλες περί "παρωχημένων δογμάτων" και "πολυδιάστατης αμυντικής πολιτικής" σας θυμίζουν το μακαρίτη Παπανδρέου;

Οι S-300 ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ "ΑΓΟΡΑΣ
ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ" ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ

Είχαμε γράψει πως η απόφαση για την αγορά από την Κύπρο των ρώσικων πυραύλων S-300 ανοίγει το πράσινο φως για την αγορά ρώσικων όπλων από την Ελλάδα. Αυτός πιθανά είναι και ο κύριος στόχος του σοιαλιμπεριαλισμού.

Για μια τέτοια κίνηση είναι απαραίτητη η εξασφάλιση μιας "ρώσικης ειρήνης", μιας προσωρινής ύψεσης ανάμεσα σε Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρο.

Σ' αυτά τα πλαίσια πιστεύουμε ταξίδεψαν σε Αθήνα, Άγκυρα και Λευκωσία οι απεσταλμένοι του ρώσου υπουργού Εξωτερικών Πριμακόφ, οι Βλαντιμίρ Τσιζόφ και ο βοηθός του Ορλόφ. Πρόκειται για μια διπλωματική κίνηση που μέσα από τη "διεθνοποίηση του Κυπριακού" θα δώσει τον πρώτο λόγο στο ρώσικο ιμπεριαλισμό για την πρώθιμη των δικών του θέσεων. Θέσεις που, σύμφωνα με πληροφορίες του Τύπου, βρίσκουν αντίσταση στην Κύπρο και χαρακτηρίζονται από κυπριακές πηγές σα "χειρότερες και από αυ-

**ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΤΗ
"NEA ANATOLI"**

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ S300 - ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

συνέχεια από τη σελ. 1

σαν το ΣΥΝ, το ψευτοΚΚΕ και το ΑΚΕΛ. Είχαμε πει ότι αυτά τα κόμματα θα μιλάνε τώρα πολύ για ελληνοτουρκική ειρήνη όσο το αφεντικό τους θα ανέβει τη φωτιά του πολέμου με τους S-300. Γι' αυτό λοιπόν η Δαμανάκη τα έβαλε τελευταία με τον Τσοχατζόπουλο και με επερώτηση στη Βουλή ζήτησε απ' αυτόν να αποδείξει ότι όντως η Τουρκία σχεδιάζει επίθεση στο Αιγαίο, ενώ όλοι οι ρωσόφιλοι στράφηκαν ενάντια στον Αρσένη που πήγε στην Κύπρο και έδωσε υπερβολική έμφαση στο ενιαίο αμυντικό δόγμα και στο "συναποφασίζουμε" συγκρουόμενος με την κυβέρνηση. Οι Ρώσοι δε θέλουν την Κύπρο ενωμένη με την Ελλάδα, γιατί τη θέλουν για τον εαυτό τους. Επίσης ξέρουν ότι η λογική της Ένωσης εξοργίζει στο έπακρο την Άγκυρα. Γενικά οι Ρώσοι δε θέλουν την ελληνική εξωτερική πολιτική να τη χειρίζονται σοβινιστές σαν τον Αρσένη και τον Τσοχατζόπουλο. Γι' αυτό φοβούνται το "συναποφασίζουμε" και προτιμούν το "η Κύπρος αποφασίζει - η Ελλάδα συμπαραστέκεται", πράγμα που επίσης το προτιμούν και οι φιλειρηνικοί οπορτουνιστές τύπου Σημίτη.

'Ετσι, βλέπει κανείς ευρωπαίους, ΣΥΝ και Σκανδαλίδη να τα βάζουν με τον Αρσένη. Αυτό το φαινόμενο γίνεται ακόμα πιο ακραίο στην περίπτωση των πιο αντιεθνικιστικών μεταμφιέσεων του ΣΥΝ, όπως είναι το "Δίκτυο", το "Μέτωπο της Λογικής" και τα άλλα δημιουργήματα του στρατηγικού τους πράχτορα, του Κύρκου. Όλοι αυτοί βρίσκονται τώρα σε αμόκ ελληνοτουρκικής φιλίας, ειρήνης, συνεργασίας κ.λπ. κ.λπ. Είναι μάλιστα τόσο πρωθυμένοι, που φτάνουν να λένε "όχι στην εγκατάσταση των S-300", όμως συμπληρώνουν με το σύνθημα κλειδί "αποστρατιωτικοποίηση τώρα".

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Το δικό τους "όχι στους S-300" δεν έχει καμία σχέση με το δικό μας αντιρώσικο "όχι". Το δικό τους "όχι στους S-300" σημαίνει πιο πολλή Ρωσία. Αυτό είναι και το βαθύ αίτημα του ΣΥΝ: Τους S-300 τους αναγνωρίζει ο ΣΥΝ, στην πρώτη του και βασική ανακοίνωση πριν τρεις βδομάδες, μόνο σα δικαίωμα της Κύπρου, όχι σα σωστή ενέργεια. Το ίδιο ακριβώς κάνει και η Ρωσία. Ο αληθινός τους στόχος είναι η αποστρατικοποίηση. Οι S-300 για τη Ρωσία είναι ένας εκβιασμός σε Τουρκία και ΗΠΑ να δεχτούν την αποστρατικοποίηση, είναι δηλαδή ένα βήμα προς τον αληθινό και πολύ παλιό στρατηγικό στόχο της Ρωσίας να βάλει το πόδι της στη νησί δίχως να προκαλέσει έναν παγκόσμιο ή έστω έναν μεσαίας κλίμακας τοπικό πόλεμο.

Το σύνθημα λοιπόν "όχι στους

S-300 - ναι στην αποστρατιωτικοποίηση" δεν τοποθετεί μια αντίθεση, αλλά μια ενότητα. Οι S-300 είναι εργαλείο της αποστρατικοποίησης.

Τί σημαίνει λοιπόν αποστρατιωτικοποίηση; Σημαίνει ότι παύει να υπάρχει κυπριακός στρατός, τούρκικος στρατός, αγγλικός στρατός και ελληνικός στρατός στο νησί και υπάρχει μόνο στρατός του ΟΗΕ. Αλλά όχι ένας ΟΗΕ σαν το σημερινό, που απλά διαχωρίζει δύο εμπόλεμους, δηλαδή που υποτίθεται ότι "διατηρεί την ειρήνη", αλλά ένας στρατός κυριαρχίας, δηλαδή στρατός που "εγκαθιδρύει την ειρήνη". Τέτοιο στρατό έχουμε ξαναδεί τελευταία. Είναι ο στρατός της συμφωνίας του Ντειτόν στη Βοσνία, έως στρατός βασικά ΝΑΤΟ και Ρωσίας. Αυτό σημαίνει το ΝΑΤΟ με τη μια πλευρά, τους Βόσνιους, και η Ρωσία με την άλλη πλευρά, τους Σέρβους. Αυτό σημαίνει ότι, δίχως να μπει η ίδια σε πόλεμο, η Ρωσία μπόρεσε να βάλει το στρατό της στην καρδιά των Βαλκανίων. Χάρη σ' αυτή την έξοχη κίνηση ο ρώσος απεσταλμένος στο Βελιγράδι ζητάει τώρα από το σέρβο σοβινιστή Μιλόσεβιτς να υποκύψει στις αξιώσεις του πράχτορά της Ντράσκοβιτς, που σκάρωσε το βράμικο μέτωπο της ρώσικης διπλωματίας που λέγεται "Ζάγεντο".

Αποστρατιωτικοποίηση λοιπόν της Κύπρου σημαίνει ρώσικος στρατός στην Κύπρο, όχι σαν απόλυτα αντιτούρκικος - αντινατοϊκός στρατός, γιατί κάτι τέτοιο θα σήμαινε καταστροφή όλης της θεατρικής παράστασης που λέγεται ρωσοαμερικανική συνεργασία, αλλά σα στρατός συνδιαχείρισης του νησιού με τη Δύση. Η Ρωσία όμως ξέρει ότι αν μπει σα συνδιαχειριστής στο νησί θα καταλήξει σε κύριο διαχειριστή, γιατί αυτή είχε, έχει και θα έχει στο μέλλον τους πιο προνομιακούς δεσμούς με το ελληνοκυπριακό κράτος, δηλαδή με τη βασική πλευρά του κυπριακού κράτους. Κάτι τέτοιο όμως δεν το θέλει καθόλου το ΝΑΤΟ, ιδιαίτερα οι ΗΠΑ και η Βρετανία.

Γι' αυτό ποτέ ΗΠΑ και Βρετανία δε δέχτηκαν τη ρώσικη πρόταση της "διεθνοποίησης του Κυπριακού", που σήμαινε την επίσημη είσοδο της Ρωσίας στις διαδικασίες επίλυσης του Κυπριακού, διαδικασίες που μέχρι σήμερα τις κινούσαν αποκλειστικά οι ΗΠΑ και η Βρετανία. Η μόνη περίπτωση να γίνει κάτι τέτοιο δεχτό είναι σήμερα επειδή υπάρχει ένας απόλυτα αφοσιωμένος στη Ρωσία αμερικάνος Πρόεδρος. Οι Ρώσοι βιάζονται να κλείσουν το Κυπριακό στα πρώτα χρόνια της δεύτερης προεδρίας Κλίντον, πριν ξεσηκωθεί εναντίον του η ανήσυχη αμερικάνικη αστική τάξη. Η υποτιθέμενη "διεθνοποίηση" λοιπόν είναι σήμερα μια ρεαλιστική δυνατότητα για τη Ρωσία και είναι αυτή που θα ανοίξει το δρόμο στην "αποστρατικοποίηση".

Ο ΣΥΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ
Να λοιπόν γιατί σήμερα περισ-

σότερο παρά ποτέ άλλοτε ο ΣΥΝ με την "αποστρατιωτικοποίηση του" είναι το κατεξοχήν εργαλείο της ρώσικης διπλωματίας. Η Ρωσία είναι τόσο συγκινημένη με τους πράχτορές της και ταυτόχρονα τόσο σύγχρονη για τον εαυτό της στην Ελλάδα, ώστε ο πρεσβευτής της στη χώρα μας Νικολαγένκο συναντήθηκε με τον Κωνσταντόπουλο και διαπίστωσε, προφανώς δίχως έκπληξη, ότι «έιναι πολύ ευχάριστο ότι οι προσπάθειες του ΣΥΝ πάνε στην ίδια κατεύθυνση με τη Ρωσία για την ειρήνη, για την αποκλιμάκωση της έντασης στην Κύπρο και στην περιοχή γενικά. Εμείς στηρίζουμε αυτές τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει ο ΣΥΝ και είναι πολύ ευχάριστο ότι ο κ. Κωνσταντόπουλος θα πάει σύντομα στην Κύπρο με τις καινούριες πρωτοβουλίες» (Ελευθεροπύριτη, 29 Γενάρη).

Είναι περισσότερο από σαφές ότι ο Κωνσταντόπουλος πηγαίνει στην Κύπρο με το κύρος του πλαστικής της ρώσικης υπερδύναμης για να πουλήσει το διπλωματικό εμπόρευμα που ο Νικολαγένκο διαλάλησε ανοιχτά. Ο Νικολαγένκο, αφού υπενθύμισε τις πρωτοβουλίες που είχε αναλάβει η Μόσχα και ως Σοβιετική Ένωση («Διεθνής Συνδιάσκεψη ...ενίσχυση των ενεργειών των πέντε -η υπογράμμιση δική μας- μελών του Συμβουλίου, διαμόρφωση ομάδας επαφής για την Κύπρο»), εξέφρασε τη στήριξη εκ μέρους της χώρας του «των ελληνικών πρωτοβουλιών και των πρωτοβουλιών του προέδρου Κληρίδη για την αποστρατικοποίηση της Κύπρου».

Ας ξέρουν λοιπόν καλά όσοι αντιπαραθέτουν στους S-300 την αποστρατικοποίηση ότι δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να ζητούν την ακόμα βαθύτερη είσοδο της πιο φασιστικής υπερδύναμης στο νησί. Η γραμμή της αποστρατικοποίησης είναι ότι πιο βράμικο και από την άποψη των δημοκρατικών διεθνών αρχών και από την άποψη της συγκεκριμένης κατάστασης στην Κύπρο. Τελειώνουμε επαναλαμβάνοντας με δύο λόγια τη θέση μας στο Κυπριακό.

Η ΘΕΣΗ ΑΡΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Η Κύπρος είναι μια κυρίαρχη και ανεξάρτητη χώρα που έχει δεχτεί εισβολή και μερική κατοχή από την Τουρκία, ενώ αυτή η ίδια έχει για χρόνια δεχτεί και δέχεται τη βάναυση επέμβαση του ελληνικού σοβινισμού στα εσωτερικά της. Προϊόν αυτής της επέμβασης είναι η εθνοεκκαθάριση του κυπριακού κράτους σε βάρος της τούρκικης εθνότητας που θα ανοίξει το δρόμο των τούρκικων κατοχικών στρατευμάτων. Αυτό δεν πρέπει να γίνει σε συμμαχία, αλλά ενά-

ντια στο νέο παγκόσμιο φασιστικό άξονα Ρωσίας-Κίνας. Στη σημερινή φάση η λύση πρέπει να επιδιωχτεί ειρηνικά και αφού απεμπλακεί αποφασιστικά, οριστικά και απόλυτα η Κύπρος από τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό στο Αιγαίο.

Σε κάθε περίπτωση μια δίκαιη λύση συνεπάγεται το δικαίωμα της Κύπρου να διατηρεί δικό της στρατό. Η θέση της αποστρατικοποίησης είναι θέση της υπεριαλιστικής προστασίας, αντιθέτη σε κάθε δημοκρατική αρχή στις διεθνείς σχέσεις. Είναι καθήκον σήμερα του ελληνικού δημοκρατικού κινήματος

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΥΡΟΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

που μέσω του "Ζαγέντο" επιδιώκουν να ανεβούν στην εξουσία. Αυτός είναι και ο λόγος που το "Ζαγέντο" έχει αποφύγει τόσο σχολαστικά να έρθει σε σύγκρουση με την αστυνομία, πράγμα που δε δίστασε να κάνει το πραγματικά δημοκρατικό κίνημα της Βουλγαρίας.

Ασφαλώς το μαύρο μέτωπο έχει πάρει τα μέτρα του ώστε ακόμα και μια σύγκρουση με την αστυνομία να μην είναι τέτοια που να διαρρήξει τους δεσμούς του μ' αυτήν. Ο ιδεολογικός μηχανισμός του σοσιαλφα

